

BATI TRAKYA TÜRKLERİNİN
AYLIK YÖRESEL ARAŞTIRMALAR
POPÜLER TARİH KÜLTÜR SANAT
DERGİSİDİR

Kuruluş: 2007

صاحب و مدیر
معلم عثمان نوری
مطبعه و اداره عامه
اسکندریه
ساعت سوغالی سومر 9

Trakya

« ΘΡΑΚΗ »
Διεθνούς
'Ομοσπ. Νουσα
Ἰδρυθ. Ἱστολογίου
ἀριθμὸς 9
Σέπτερι

(Trakya Türklere ait olan Dimetoka)

22 Haziran 1936

156 - 156 - 156

پوڤالير قرالی
مادرمه ايكيني پوركي
شهرنامه

او طمسنه نظر قیووه ايكینی برایت
ایله ایلکنجی بر بولک شایط بولپور
و کان ذالک اسمی بولک مسافره
بیله بر بیوردی. تقدیم مراسمده بالکز
ایله ایلکنجی بر بولک شایط بولپور

بر هفت پوڤالير قرالی صاحب
زمنه ايكيني پوركي تراکيا و
مادرمه ايكيني پوركي شایط بولپور
قرال حضرتلری 15 حزيران

داخل و شعیبه هیچ بر دیکشکات
ساری بر کلمه شور
کوردلیقه و عا شادی توخه

Dimetoka Büyük Camii nasıl kiraya verildi

Dimetoka büyük camii nasıl kiraya verildi

...

KAPILAR

**Çınar Camii Kapısı
İskeçe / Yunanistan**

Fotoğraf: 17.12.2007

TEMMUZ

RODOP RÜZGARİ

AYLIK, YÖRESEL ARAŞTIRMALAR, POPÜLER

TARİH, KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ.

BATI TRAKYA TÜRKLERİNİN DERGİSİDİR.

TEMMUZ 2026. SAYI: 209.

FİYATI: 2,5 E

SAHİBİ VE GENEL YAYIN YÖNETMENİ:

İBRAM İBRAİM

(İBRAHİM BALTALI)

ADRES:

H. LİKİON, 69300-SAPES-

GREECE

TEL: +30 25320 41596

CEP: +30 6946471488

e-mail: ibrahimbaltali@hotmail.com

*Dergimizde yayınlanan yazılar yazarların
kendi görüşleri olup sorumlulukları
yazarlarına aittir.*

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΡΟΔΟΠ ΡΟΥΖΓΚΙΑΡΙ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Λ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2026. ΤΕΥΧΟΣ: 209.

ΤΙΜΗ: 2,5 E

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΓΕΝΙΚΟΣ Δ.

ΙΜΠΡΑΜ ΙΜΠΡΑΗΜ

Χ. ΛΥΚΕΙΟΝ 69300 - ΣΑΠΕΣ

ΤΗΛ. +3025320 41596

ΚΙΝ. +306946471488

e-mail:

ibrahimbaltali@hotmail.com

www.rodopruzgari.com

www.burasibatitrakya.com

Kapak:

1936
yılında
İskeçe'de
çıkan
Trakya
gazetesi

2026/209. İÇİNDEKİLER

4	21
Başyazı	Halk edebiyatı
Türkçe	Gümülcine Tabakhane Mahal- lesi
İbrahim Baltalı	Saadettin Şakir Hüseyin.
6	22
Onur günü	Arada bir...
Öğretmenlere onur günü dü- zenlendi	AHLAK VE SOSYAL
9	DEĞERLER ÇÖKERSE
Genel kurul	O TOPLUM DA ÇÖKER
Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği Genel Kurulu yapıldı	Asım ÇAVUŞOĞLU
23	Yunanistan
TOÇEK "Bin Nefes Bir Ses Türkçe Tiyatro Yapan Ülkeler Festivali"ne katıldı	Batı Trakya'da Türkçe yer adları
10	25
Görüşler - Düşünceler	Kelimelerin dünyası
Zorbanın Egemenliği Mi, Hukukun Üstünlüğü Mü?	DAĞLAR
Pervin Hayrullah	İbrahim BALTALI
11	27
Spor	AÇIKLAMA
Gümülcine Türk Gençler Birliğinin 36. Kır Koşusu Yapıldı	Seçek Derneğinde görev dağılımı yapıldı
12	28
Haber	Araştırma
YTB Soydaş Edebiyatını des- teklemeye devam ediyor	Dimetoka Büyük Camii nasıl kiraya verildi
13	SElahattin KESİT
Yaşanmış Hikayeler	31
Hüseyin abi	Kaybettiklerimiz
İbrahim BALTALI	Ahmet Bekir Molla'yı kaybettik
15	33
Yeni çıkan kitaplar	Azınlık
LÜTFİYE HACI HÜSEYİN'İN "MAVİ EV" ADLI KİTABI	Çınar Camii Davası kararı açımlandı
BAKEŞ TARAFINDAN YAYIMLANDI	Ortak açıklama
19	34
Evliya'nın mübalağaları	Batı Trakya Köyler Ansiklopedisi
Filibecik Kalesi	Kaşıkkılar köyü.

BAŞYAZI

27. yıl. 410. yazı.

İbrahim BALTALI

ibrahimbaltali@hotmail.com

Türkçe

Yunanistan Batı Trakya'da Kurban Bayramı dolayısıyla yayımlanan Türkçe tebriklere birileri kafalarını takmış!
Neymiş efendim, Azınlık Müslüman Azınlıkmış! Azınlığın dini tabii ki de İslâm.

*Ancak bu insanların konuştukları dil Türkçe değil mi?

*28 Ocak 1931 tarihinde Fatma İsmail'e verilen "Etabli" belgesinde Türk ve Yunan halklarının mübadelesi gereği verildiği yazmıyor mu?

*Çocuğunuz doğduğunda kulağına ezanla birlikte Türkçe adı fısıldanmıyor mu?

*Bu insanların okullarında yarı Türkçe, yarı Yunanca eğitim verilmiyor mu?

*Bu insanlar neden Türkçe ve Yunanca eğitim verecek anaokulları istiyorlar?

*Camilerdeki vaazlarda Türkçe'nin dışında başka dil mi kullanılıyor?

*Bu insanlar Türkçe radyo, Türkçe gazete

okumuyorlar mı?

*BAKEŞ – Batı Trakya Eğitim Kültür şirketinin 57. Yayımına bakın! Türkçe değil mi? Bu Türkçe kitaplar kimin için basılıyor?

*Gümölcine'deki Celal Bayar Lisesi ve İskeçe'deki Azınlık lisesi Türkler için açılmadı mı?

*Çarşıya indiğinizde herkes Türkçe konuşmuyor mu?

*Birçok Yunanlı esnaf bile Türkçe öğrenmek zorunda kalmıyor mu?

*Gelin evleri ziyaret edin, herkesin uydudan Türkçe kanalları izlediklerini göreceksiniz!

*Bizim insanlarımız Galatasaray'ın şampiyonluğundan sonra yollarda Türkçe sevinç gösterileri yapmadı mı?

*Her yıl Türkiye'de şampiyon olan takımın renkleri Hebilköy'de dağlara taşlara Türkçe boyanmıyor mu?

Örnekleri çoğaltmaya gerek yok, dolayısıyla

bütün bunları Türk olduğumuz için de yaptığımızı herkes biliyor. Ancak bilinçli olarak bilmek istemeyenler ve insanların arasına nifak tohumları ekmek isteyenler ne yazık ki son zamanlarda daha da çoğalmaya başladı. Yukarıdaki örneklerden sonra, Türkçe bayram tebriklerine itiraz etmek ve tavır almak anlamsız olup sinsî bir plandır.

Batı Trakya Türk Azınlığını da aynen Rodos Adası'nda ve İstanköy'de olduğu gibi "Rodoslaştırma" istekleri fanatik çevrelerin iştahlarını kabartmış durumda.

*Sen Yunan Müslümanısın!

*Türkçe konuşma!

*Adalarda olduğu gibi camileri her zaman ibadete açma!

*Kurban Bayramı'nın maneviyatından uzaklaş ve eğlenmeye devam et!

*Açıklamaları sadece Yunanca yayımla...

Bu tür söylem ve uygulamalar milli benliğimizden uzaklaşmadır ve kabul edilemez.

Her azınlık kendi dilini, örf ve adetlerini özgürce kullanmalı, devletler tarafından desteklenmeli ve yaşatmak için çaba gösterilmelidir. İnsanlarımız tabii ki de yaşadıkları ülkenin dilini de öğrenmek zorundalar. Buna da kimsenin itirazı yoktur. Devletler azınlıkların dillerini, yaşantılarını kendi isteklerine göre dizayn etmeye

kalkışmamalıdır. Bu dünyanın her dili için geçerli ve ülkeleri bağlayıcıdır. Aşağıdaki antlaşma ve anlaşmaları zannederim ki bilmeyen yoktur:

*Avrupa Bölgesel ve Azınlık Dilleri Şartı.

*Ulusal Azınlıkların Korunmasına İlişkin Çerçeve Sözleşmesi.

*Lozan Barış Antlaşması.

Durum bu kadar açıkken, bazı aşırı milliyetçi kesimler ve faşist çevreler her nedense Türkçeye sistematik olarak kafalarını takmış durumdadır. Bu çevreler aslında bu antlaşma ve anlaşmaların neden sulandırıldığını araştırsalar ve kafa yorsalar daha iyi olur.

Unutmayın ki Türkçe dünyada yaklaşık 300 milyon kişi tarafından konuşulan ve 7. sıraya yerleştirilen kadim bir dildir. Adriyatik'ten Çin'e kadar Türkçe konuşarak gidebilirsiniz! Kısacası Türkçe bir dünya dilidir. Bunu herkes böyle bilmeli ve anlamalıdır!

Son olarak;

Türkün olduğu yerde Türkçe konuşulur,
Türkçe'nin konuşulduğu yerde de Türk vardır!

Öğretmenlere onur günü düzenlendi

Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği tarafından, 25 Mayıs 2026 günü ilköğretmen okulu mezunlarına yönelik onur günü düzenlendi. Program sonunda öğretmenlere plaketleri Başkonsolos Aykut Ünal tarafından takdim edildi.

Etkinliğe; Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği Başkanı Aydın Ahmet, Başkonsolos Aykut Ünal, Batı Trakya Türk Azınlığı Danışma Kurulu Başkanı ve İskeçe Müftüsü Mustafa Trampa, Gümülcine S. Müftüsü İbrahim Şerif, DEB

katıldı.

Katılımcılara teşekkür eden Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği Başkanı Aydın Ahmet, "Anavatan Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk şöyle diyordu: Öğretmenler, yeni nesli sizler yetiştireceksiniz. Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin kıymeti

üzere Batı Trakya Türk Azınlığı uluslararası Lozan Antlaşması ile bu vatana emanet bırakılırken, eğitim alanında özerkliği garanti altına alınmıştı; lakin Lozan'dan bu güne geçen süreç içinde, özellikle Cunta yönetiminden sonra Azınlığın fikri alınmadan tek taraflı çıkarılan yasalarla azınlık eğitiminin her geçen gün özel ve özerk olma özelliği elinden

Aydın Ahmet ve Mustafa Trampa etkinlikte görüşlerini dile getirdiler.

Partisi G. Başkanı Çiğdem Asafoğlu, DEB Partisi Onursal Başkanı Işık Sadık Ahmet, İskeçe milletvekili Hüseyin Zeybek, BAKES G. Müdürü Pervin Hayrullah, Seçek Derneği Başkanı Necmettin Kahya, sabık milletvekili Galip Galip ve emekli öğretmenler

sizin yeteneğiniz ve özveriniz derecesiyle uygun olacaktır. Bu cümleleri söylerken bu kutsal görevin gücüne vurgu yapıyordu. Biz öğretmenler de hep bu ilk doğrultusunda hareket ettik, etmeye de devam ediyoruz. Herkesin malumu olduğu

zorla alınmaktadır. Bunun en belirgin göstergesi ve yıllar içerisinde hakları kısıtlanan encümen heyetlerinin okul dışına çıkarılmaları ve okulla bağlarının koparılmak istenmesidir. Bu tarafımızca kabul edildiği gün eğitim özerkliğinin bittiği gündür.

Bugün itibariyle Türkçe ve Yunanca eğitim verecek anaokulları talebimiz devam ediyor. İlkokullarımızın statüsüne bakılmaksızın çocuk azlığı

1951 Kültür Anlaşması neticesinde, bilgi değişimi kültürel ilişkiler çerçevesinde azınlığın Türkçe ders öğretmeni sorununu çözmek için 1953-54 yılında Türkiye

vermişlerdir. Bugün azınlıkta bir çok insanının yetişmesinde ve toplumun çağdaşlaşmasında, azınlığımızın sosyal, siyasi ve kültürel alanda

Başkonsolos Aykut Ünal öğretmenlere plakelerini takdim etti.

bahane edilerek, okullarımız bir bir kapatılıyor. Eğitimi askıya alınmış okullarda çocuk sayısı artsa da okullarımız tekrardan açılmıyor. Türkiye mezunu azınlık öğretmenlerimize görev verilmediği gibi, halihazırda görev yapan öğretmenlerimizin Türkçe bilgisinin geliştirilmesi için talep edilen Türkiye destekli seminerlere imkan verilmiyor. Okullarımızda eğitim kalitesinin yükselmesi maalesef istenilmiyor ve özellikle devlet okulları özendiriliyor. Oysa geçmişte, 1950'li yıllarda bu durum farklıydı.

Cumhuriyeti Gümölcine Başkonsolosluğu gözetiminde yapılan sınavla ilk öğrenci grubu Türkiye öğretmen okuluna burslu olarak gönderilmiştir. Öğretmen okullarından sonra son mezunlar 1968-66 eğitim yılında Batı Trakya'ya dönmüşlerdir. Toplamda azınlıktan gönderilen 363 çocuk, geriye 363 idealist öğretmen olarak geri dönmüştür. Türkiye'de öğretmen okulunda yetişip azınlık okulunda son derece zor şartlar altında 40 yıla yakın öğretmenlik yapan ve görev verilmeyen emektar öğretmenlerimiz azınlığımıza her alanda hizmetler

gelişmesinde emekleri çok büyüktür öğretmenlerimizin. Onlara sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Ebediyete intikal eden öğretmenlerimizi rahmetle yad ediyorum. Mekanları cennet olsun. Azınlığımıza hizmetleri geçmiş tüm öğretmenlerimizi minnetle selamlıyor ve ebediyete intikal etmiş başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, tüm öğretmenlerimize Allah'tan rahmet diliyorum. Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği bu yıl 90. yaşını kutluyor. Yaş günümüz 30 Temmuz, ama biz, bu yıl yaptığımız tüm etkinlikleri bu 90. yıl çerçevesinde

yapıyoruz. 90. yaşınız kutlu olsun.” İfadelerine yer verdi.

Batı Trakya Türk Azınlığı
Danışma Kurulu Başkanı

öğretmenlik; hele hele buralarda. Bir öğretmen bazen bir öğrencinin umudu olur, bazen ailesinin fark edemediği sesi olur, bazen de kendi yolunu bulmasına

anlaşılır. Her öğrencinin ihtiyacı farklı, ama her öğrencinin de ayrı rehberi olursunuz. Aynı sınıfta hem rehber, hem psikolog, hem de anlatıcı olmak gerekir ki

bu çok zor. Sabır sizler için bir erdem değil günlük bir zorunluluktur; emeklilikten sonra da öyledir.” Görüşlerini aktardı.

Konuşmalardan sonra Başkonsolos Aykut Ünal tarafından öğretmenlere plaketleri takdim edildi. Program Grup Yakamoz’un müzik

ve İskeçe Müftüsü Mustafa Trampa, Anadolu’nun muhtelif şehirlerinde ilim ve irfan eğitimini alarak Batı Trakya’ya, Batı Trakya Türk toplumuna ilim insanı olarak dönüp uzun yıllar eğitim alanında hizmet veren siz kıymetli öğretmenlerin ellerinden öptüğünü belirtti.

yardım eden kişi olur. Tabii ki bu mesleğin yükü de çok ağır. Emek çok zaman görülmez. Bir öğretmenin etkisi bazen yıllar sonra

dinletisi ve yemekle sona erdi.

Öğretmenlikle ilgili, hele hele Batı Trakya’da öğretmenlikle ilgili söylenecek çok şey olduğunu belirten Türkiye Cumhuriyeti Gümölcine Başkonsolosu Aykut Ünal, “Öğretmenlik sadece bilgi aktarmak değildir, onlarca ruh haline, hayata ve geleceğe dokunmaktır. Geçmişimizin de hafızası aynı zamanda

Grup Yakamoz.

Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği Genel Kurulu yapıldı

Batı Trakya Türk Öğretmenler Birliği 7 Haziran 2026 Pazar günü Olağan Genel Kongresi Gümülcine Merkez binada gerçekleştirdi.

Divan Kurulu Başkanlığını BTAYTD Genel Sekreteri öğretmen Ali Alioğlu, yazmanlık görevlerini de öğretmenler Sabiha Arif ile Sadık Ali Nalbant yapmışlardır. Genel Kurulda kullanılan toplam 168 oyun 164'ü geçerli olup, oy dağılımı aşağıdaki şekilde oluşmuştur:

Yönetim Kurulu

Aydın Ahmet 150 oy

Asime Hasanoğlu 116 oy

Batuhan Hasan 112 oy

Caner Dayı 95 oy

Emine Ramadan 110 oy

Nilay Mümin 119 oy

Sevgi Molla 118 oy

Gökmen Sabrioğlu 51 oy

Denetim Kurulu

Özgür Yusuf 96 oy

Emine Hüseyinoğlu 115 oy

Belgin Molla Ahmet Mehmet 103 oy

Şerafettin Hurşit 85 oy

Aynı gün Kongre Başkanı Ali Alioğlu'nun katılımıyla yapılan Yönetim Kurulu Toplantısı'nda görev dağılımı yapılmıştır.

TOÇEK "Bin Nefes Bir Ses Türkçe Tiyatro Yapan Ülkeler Festivali"ne katıldı

Şükran Raif'in yönettiği TOÇEK Tiyatro Topluluğu Konya'da düzenlenen "Bin Nefes Bir Ses Türkçe Tiyatro Yapan Ülkeler Festivali"ne katıldı.

TOÇEK Tiyatro Topluluğu 150 ülke arasından seçilerek 18.Uluslararası "Bin Nefes Bir Ses Türkçe Tiyatro Yapan Ülkeler Festivali"nde yer aldı.

Topluluk, 7 Haziran 2026 tarihinde Mevlana Kültür Merkezi Sultan Veled sahnesinde Konya seyircisiyle buluştu ve "Rumuz Goncagül" adlı

Yönetim Kurulu

Aydın Ahmet – Başkan

Caner Dayı – Asbaşkan (İskeçe)

Batuhan Hasan—Asbaşkan (Gümülcine)

Asime Hasanoğlu - Genel Sekreter

Nilay Mümin- Kasadar

Emine Ramadan – Üye

Sevgi Molla – Üye

Gökmen Sabrioğlu —Yedek Üye

Denetim Kurulu

Özgür Yusuf – Başkan

Belgin Molla Ahmet Mehmet– Sekreter

Emine Hüseyinoğlu– Üye

Şerafettin Hurşit--Yedek Üye

oyunuyla büyük beğeni toplayarak ayakta alkışlandı

Hatırlanacağı gibi TOÇEK aynı oyunu

Gümülcine'de de sergilemiş ve kapalı gişe oynamıştı.

ZORBANIN EGEMENLİĞİ Mİ, HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ MÜ?

Pervin Hayrullah

Zorbanın Egemenliği Mi, Hukukun Üstünlüğü Mü?

Pervin Hayrullah

Modern demokrasilerde devletlerin meşruiyeti, hukukun üstünlüğü ilkesini önelemesine, bu ilkeye bağlılığına göre derecelendirilebilir. Buna karşıt olarak, devlet gücünün hukuki normların önüne geçtiği durumlarda "güçlünün hukuku" olarak tanımlanabilecek bir yönetim anlayışı ortaya çıkar.

Batı Trakya Türk Azınlığı açısından hukukun üstünlüğü ve güç temelli yönetim anlayışı ya da zorbalığın egemenliğini değerlendirmek gerekirse, son dönemde yaşananlar tam da bunu örneklemektedir. Hukukun üstünlüğü mü, zorbalığın egemenliği mi? Hukukun üstünlüğü, devlet otoritesinin hukukla sınırlandırılmasını ve tüm bireylerin hukuk önünde eşit olmasını ifade eden demokratik bir kavramdır. Güçlünün hukuku ya da zorbanın egemenliği ise siyasi iktidarın veya çoğunluğun çıkarlarının hukuki normların üstünde tutulması durumudur.

Yunanistan'da hukukun üstünlüğü uzun süredir sorgulanmaktadır.

Aslında bu konuyu birkaç yıl önce Başbakan Mitsotakis muhalefet lideri iken bizzat kendisi sorgulamıştı. Halkın aklına böyle bir sorunun takılması ve son zamanlarda yaşanan

skandallar da bugün hala sıcak bir şekilde konunun tartışılmasına yol açmaktadır. Türk Azınlık konusuna gelince, hukukun üstünlüğünden ziyade güçlünün zorbalığı uzun yıllardır deneyimlenmektedir. Son örnekler oldukça fazla, fakat bir örnek vermek gerekirse, İskeçe Çınar Camii olayı verilebilir. Ne olmuştu Çınar Camiinde? Devletin ikili ve uluslararası anlaşmalar hilafına tayin ettiği din görevlileri, halkın iradesine saygı göstermeyerek sarık ve cübbeleriyle camiye gitmişler, uyarıları dikkate almayınca halkın tepkisiyle karşılaşmışlardır. Türk Azınlığın mağdur olduğu hiçbir durumda işlemeyen hukuk kuralları da hemen devreye girmiş, 11 Ekim 2024 tarihinde yaşanan bu olayı mahkemeye taşımıştır. Dava önce 27 Mart 2026 gününe planlanmış, fakat 5 Haziran 2026 tarihine ertelenmiştir. Bugün ikinci defa ertelenmiş ve 18 Haziran 2026 tarihine bırakılmıştır.

Peki bu durum neden hukukun üstünlüğü ilkesine aykırıdır?

Çünkü:

Batı Trakya Türk Azınlığının hukuki statüsü, hukuki temeli 1923 tarihli Lozan Barış Antlaşması'na dayanmaktadır. Antlaşmanın

azınlıkların korunmasına ilişkin hükümleri, Batı Trakya Türk Azınlığının dini, kültürel ve eğitim haklarını güvence altına almıştır.

Lozan sistemi çerçevesinde Türk Azınlık; kendi eğitim kurumlarını kurma ve yönetme, dini liderlerini seçme, vakıflarını yönetme ve kültürel kimliğini koruma haklarına sahiptir. Ancak uygulamada Yunan devleti bu hakların tümünü gasp etmiş durumdadır. Hukukun üstünlüğü ilkesi, devletlerin yalnızca kendi iç hukuklarında değil, aynı zamanda taraf oldukları uluslararası sözleşmelere de bağlı kalmalarını gerektirir. Lozan Barış Anlaşması, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve daha pek çok insan hakları belgesi bu konuda Türk Azınlığın haklılığını tescil etmektedir.

Yunanistan devleti hukukun üstünlüğü yerine güçlünün hukuku uygulamasını benimseyen bir görüntü vermektedir. Tabiki devletlerin zaman zaman ulusal güvenlik, kamu düzeni veya egemenlik gerekçesiyle azınlık haklarını sınırlayan uygulamaları görülmektedir. Tam bu noktada ortaya çıkan soru: bu durum hukuki gereklilik midir, siyasi tercih midir?

Batı Trakya Türk Azınlığı, bu uygulamaların hukukun üstünlüğünden ziyade devlet! gücünün öncelendirildiği uygulamalar olduğunu kavrayacak yetkinliktedir. Dolayısıyla bu "dava", sıradan bir kamu davası olmaktan ziyade güçlünün hukukunun sahneye konduğu, kaç perde olduğu henüz bilinmeyen bir oyun! niteliği taşımaktadır.

Bir daha sormak gerekirse: Hukukun üstünlüğü mü, zorbanın egemenliği mi? Herkes tercihlerinden sorumludur ve tarih notlarını almaktadır.

Gümülcine Türk Gençler Birliğinin 36. Kır Koşusu Yapıldı

Gümülcine Türk Gençler Birliğinin her yıl geleneksel olarak düzenlediği Kır Koşusu'nun 36'ncısı 7 Haziran

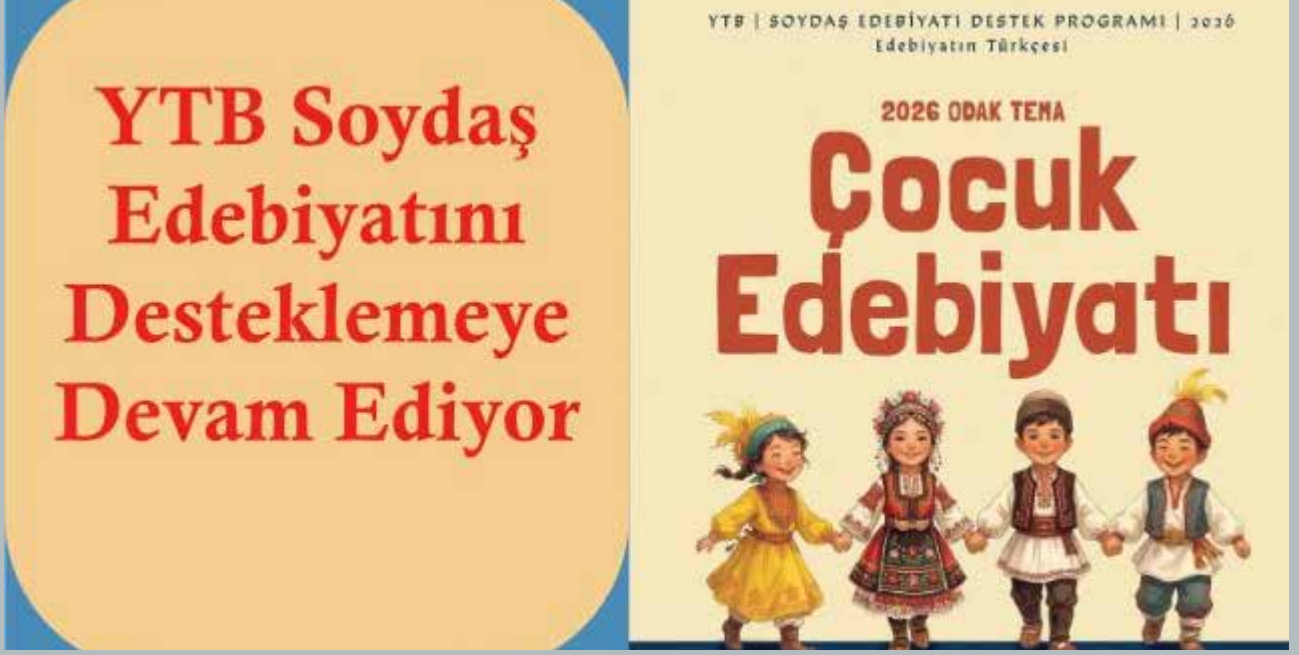
GTGB Kır Koşusu'na katılım çok yoğun oldu.

2026 günü Semetli köyü yakınlarındaki Kartalkaya mevkiinde düzenlendi.

Yoğun bir katılımın olduğu etkinliğe; Türkiye Cumhuriyeti Gümülcine Başkonsolosu Aykut Ünal ve eşleri, Gümülcine S. Müftü Yardımcısı Fehim Ahmet, milletvekili Özgür Ferhat, Gümülcine Türk Gençler Birliği Başkanı Sedat Hasan, DEB Partisi Başkan Yardımcısı Metin Hacıosman, Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği Başkanı Zeynep Tefikoğlu, Batı Trakya Camileri Din Görevlileri Derneği Başkanı Erol Yoluç, Yassıköy Belediyesi Başkan Yardımcısı Mehmet Arif v.d. katıldı.

Etkinlikte çeşitli kategorilerde koşular düzenlendi. Koşuya 140 kişi katıldı. Yarışmacılara ödülleri protokol tarafından takdim edildi.

Ayrıca Gümülcine Türk Gençler Birliği Folklor Ekibi de gösteri sundu.

YTB Soydaş Edebiyatını desteklemeye devam ediyor

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (YTB), tarihî ve kültürel bağlarımızın bulunduğu coğrafyalardaki edebî birikimi geleceğe taşımaya devam ediyor. Her yıl düzenli olarak yürütülen Soydaş Edebiyatı Destek Programı (SEDEP), 2026 yılı başvurularını resmen açtı.

Program; soydaş toplulukların edebî ve kültürel miraslarını desteklemek, sürdürülebilir kılmak ve bu değerli çalışmalarını daha geniş kitlelerle buluşturmak amacıyla hayata geçiriliyor.

2026 Yılı'nın Ana Teması: "Çocuk Edebiyatı"

Her yıl farklı odak alanlarıyla edebiyat dünyasına ivme kazandıran SEDEP'in, 2026 yılı teması "Çocuk Edebiyatı" olarak belirlendi. Program kapsamında, ilgili coğrafyalarda yaşayan veya faaliyet gösteren; Yazarlar, Edebiyatçılar, Halk sanatçıları, Kâr amacı gütmeyen kuruluşlar (STK'lar vb.) başvuru yapabilecek.

5 Farklı Alanda Destek Sağlanacak Soydaş coğrafyalardaki edebî üretimi teşvik etmek ve eserlerin tanıtımını sağlamak amacıyla SEDEP kapsamında şu başlıklar altında destekler sunulacak:

Yazım Desteği

Çeviri Desteği

Baskı ve Yayın Desteği

Tanıtım Desteği

Dijital Yayın Desteği

Başvurular ve Detaylı Bilgi

Edebî ve kültürel eser üretimi, bu eserlerin farklı dillere kazandırılması, yayımlanması ve geniş kitlelere ulaştırılmasını hedefleyen programa başvurular internet üzerinden gerçekleştiriliyor.

Program kuralları, başvuru şartları ve detaylı bilgiye www.sedep.ytb.gov.tr adresinden ulaşabilirsiniz.

Ayrıca programa ilişkin güncel duyuruları ve gelişmeleri YTB'nin resmi sosyal medya hesaplarından takip edebilirsiniz:

X (Twitter): [yurtdisiturkler](https://twitter.com/yurtdisiturkler)

Instagram: [@yurtdisiturkler](https://www.instagram.com/yurtdisiturkler)

Yaşanmış Hikayeler

İbrahim BALTALI

Hüseyin abi

Gümülcine'nin ortasında, Gümülcine Türk Gençler Birliğinde alışlagelmiş bir günün sabahı. Yaz sezonu açılmış, kış müdavimleri bu kez bahçede yerlerini almıştı. Müdavimler, hangi saatte nereye daha koyu gölgenin düşeceğini bildiklerinden oturacakları yerleri de ona göre seçiyorlardı. Garson herkesi tanıdığından sipariş almadan içecekleri de günaydın diyerek getirmeye başlamıştı. Yan masada tanıdık bir arkadaşla birileri yüksek sesle, sanki kavga eder gibi konuşuyordu. Belli ki epey zamandır görüşmemişlerdi. Ahmet de masada yalnız olduğundan onu da yanlarına çağırdılar. Gümülcine yakınlarındaki bir köyden olan Hüseyin abi; alçak boylu, zayıf, saçları beyazlamış, bıyıkları dudağının üzerinde sanki eski Türk filmlerindeki aile reislerini hatırlatan bir görünüme sahipti. Yıllar önce Almanya'ya çalışmaya gitmiş, orada kalmış, bir kız bir de erkek çocuğu babasıydı. Hüseyin abi, çocuklarını öve öve bitiremiyordu ve torunlarını anlatmaya vakit kalmıyordu. Çocuklarından biri avukat diğeri ise Almanya'da polis olmuştu. Emekli olmasına rağmen Yunanistan'daki köyüne

dönmemişti. Çocukları ise yıllarca köylerine gelmemişler, torunlar ise dede toprağını daha hiç görmemişti. Almanya acı vatan, onun için artık yeni bir vatan olmuştu. Hüseyin abi, her fırsatta kendini ifade etmeye çalışıyordu. Belli ki bu çok hoşuna gidiyordu. Almanya'da nasıl yaşadıklarını, buralarda hayatın çok zor olduğunu ve yaşanmaz olduğunu ağızını köpürterek anlatıyordu. Hüseyin abi, bir ara "siz buranın tarihini, bu insanların nereden geldiklerini bilir misiniz", dedi. Ama onun önüne geçilecek gibi değildi. Başkası sohbeta katılmak istediğinde, yeni yeni konular açıyor ve hep o konuşsun istiyordu. Tarihleri ta 1350 yıllarındaki Gazi Evrenos Bey'in Gümülcine'nin fethine kadar geriye çekti. Gümülcine'deki İmaret'i yaptırdığını da eklemeyi unutmadı. İmaret'le ilgili masadakilerden biri söz söyleyecek olsa hemen başka bir tarihi olaya atlıyordu. Hüseyin abi, 93 Harbini Osmanlı'nın kaybettiğini ve bizim bölgemize Balkanlar'dan büyük göçler yaşandığını da eklemeyi unutmadı. Derken Hüseyin abi, Osmanlı döneminin sonlarına kadar geldi. Bu konularda bazı

kitapları okuduğu hemen anlaşılıyordu. 1900 yıllarına geldiğinde Batı Trakya'da bir Türk Cumhuriyeti'nin kurulduğunu, ömrünün çok kısa olduğunu ve bunu da Osmanlı'nın istediğini vurguluyordu.

Hüseyin abi, anlatımlarından çok milliyetçi, dürüst, mihafazakar ve ahlaklı bir kişiliğe sahip olduğunu sanki herkese duyurmak istermiş gibi tavırlar içerisindeydi.

Hüseyin abi, sanki ayaklı bir kütüphane gibiydi. 1.Dünya Savaşı'nı da anlatmadan edemedi. Derken 2. Dünya Savaşı'na geldi.

Alman işgalini anlatırken, Bulgarların Batı Trakya'yı işgaline müsaade ettiklerini ve halka yaptıkları zulümlerden de bahsetti.

Bunları belli ki büyüklerinden dinlemişti.

Hüseyin abi, freni patlamış bir araç gibi hızlandıkça hızlanıyor, durmak bilmiyordu.

Sırayı Yunan İç Savaşı'na getirdi. Kemal Kaptan lakaplı Mihri Belli'nin destek amaçlı Türkiye'den getirildiğini; bir çok insanımızın bu dönemde zorla Cumhuriyet Ordusu'na katıldığını da çok iyi biliyordu. Anlattıkça anlatıyordu. Sanki tarih uzmanıydı.

Sıra tabii ki de Cunta Dönemine geldi. Batı Trakya'daki Türklere baskıların bu dönemden sonra arttığını; kimliklerinin tanınmadığını, araba ehliyeti alamadıklarını, inşaat yapamadıklarını ve tamir edemediklerini, Türklerin tarlalarını satın almak için programlar yapıldığını, yaşı itibariyle o günleri yaşadığından tarlaların kamulaştırıldığını da çok çok iyi biliyordu.

Hüseyin abi, tutulacak gibi değildi.

Sandalyesine arkasını yaslayp yaslayıp tekrar

doğruluyordu. Anlattıkça yeni yeni konulara geçiyor ve sanki birileri onu durduracak korkusuyla gerildikçe geriliyordu.

Dr. Sadık Ahmet Dönemi'ni, yargılandığı

günleri, bağımsız liste olaylarını, DEB

Partisinin nasıl kurulduğunu, İbrahim Şerif'le birlikte hapse atılmalarını anlattıkça daha da heyecanlanıyordu.

Hüseyin abi, bir ara Batı Trakya'yı bırakıp

Almanya'yı anlatmaya başladı. Orada ailesinin başarılarını, beş vakit camiye gittiğini, bayram namazlarında çok heyecanlandığını, nasıl kurban kestiklerini, camilere nasıl yardım topladıklarını, Türklerin ticaretteki başarılarını, örgütlenmelerini gururla anlattı anlattı...

Hüseyin abi, artık belli ki yorulmuştu. Ancak

o çocuklarının ve torunlarının başarısından çok gurur duyduğu için yeniden onlardan

bahsetmeye başladı. Bir ara masanın

üzerine koyduğu cep telefonunu açtı, elleri

titreyerek "bakın bunu görüyor musunuz,

bu bizim Alman damat. Çok dürüst ve iyi

bir çocuk" deyince masada olanlar Hüseyin

abinin anlattıkları ile gerçek hayatının nasıl

geliştiğinin farkına vardılar.

LÜTFİYE HACI HÜSEYİN'İN "MAVİ EV" ADLI KİTABI BAKEŞ TARAFINDAN YAYIMLANDI

Hikayeleri ile Rodop Rüzgarı dergisinde de yer alan İskeçeli yazar Lütfiye Hacı Hüseyin'in "Mavi Ev" adlı kitabı BAKEŞ'n 74. Kitabı olarak yayımlandı. 168 sayfadan oluşan kitapta 12 hikaye yer almakta ve 978-618-5322-33-5 ISBN numarasıyla okuyucuya sunulmaktadır.

Kitapla ilgili BAKEŞ aşağıdaki bilgilendirmeyi paylaştı:

İskeçeli yazar Lütfiye Hacı Hüseyin tarafından kaleme alınan, Batı Trakya'nın farklı köy ve kasabalarında, dört mevsim boyunca geçen olaylardan ilham alan bu eser, Batı Trakyalı çocukların yaşadığı birbirinden etkileyici on iki hikâyeyle okurlarını değerler dünyasında anlamlı bir yolculuğa çıkarıyor.

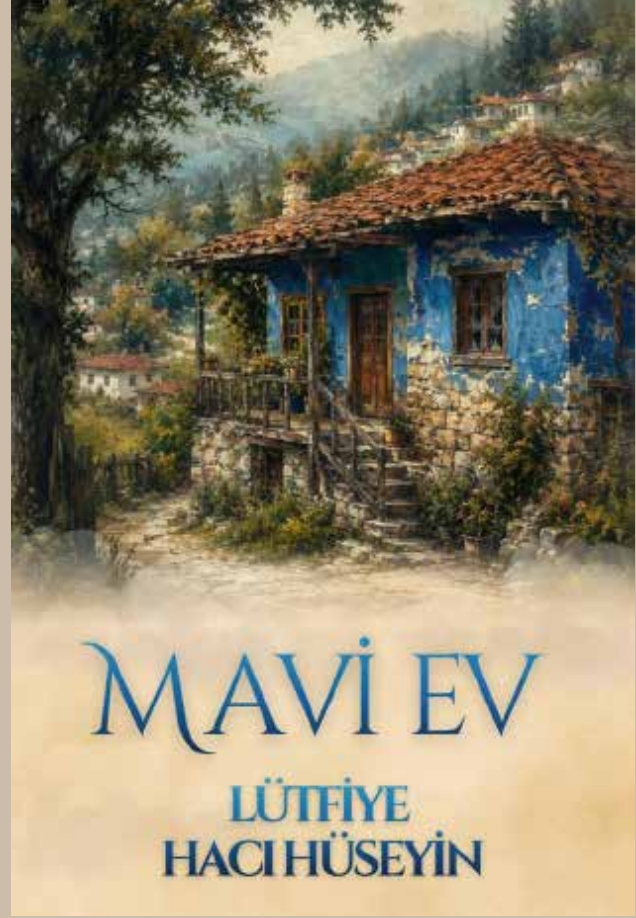
Hayvan ve doğa sevgisinden kitap okuma alışkanlığına, iyilik yapmanın öneminden dürüstlüğe, sağlıklı beslenmeden batıl inançlarla mücadeleye kadar pek çok evrensel değeri işleyen öyküler, aynı zamanda Batı Trakya'nın tarihini, kültürünü, sosyal hayatını ve köy yaşamını da sıcak bir dille yansıtıyor. Çocukların hem eğlenerek okuyacağı hem de önemli hayat dersleri çıkaracağı bu eser, geçmiş ile geleceği buluşturan, aidiyet duygusunu güçlendiren ve unutulmaya yüz tutan değerleri yaşatmayı amaçlayan özgün bir hikâye seçkisi niteliği taşımaktadır.

SADAKA TAŞI

Aile apartmanının en alt katında oturan dedelerinin evine basamakları ikişer üçer hoplayıp zıplayarak yetişti. Daire kapısını bir iki tıklattı.

-Gel.

Duyar duymaz anahtarı çevirdi, hevesle içeri girdi.

Selamün aleyküm ahali!

Dedesi küçük bir bölme ile oturma odasından ayrılmış mutfakta sabah kahvelerini pişirmekte, babaannesi de odanın ortasında yerde oturmuş birkaç parça eşyayı ütölemekteydi. Sevecenlikle selamını aldılar:

-Aleyküm selam!

Koşarak yarım mutfak duvarının üzerinde asılı Diyanet Takvimi'nin yaprağına asıldı, geçmiş günününü kopardı. Şimdinin tarihi 14 Nisan'dı. Bugün hem Ortodoksların hem de Müslümanların Kutsal Cuması idi.

Gerçi her cuma Müslümanlar için kutsaldı.

Ancak nahifbir karşılaşmayla bu sene iki ayrı cemaat aynı günde farklı dillerde aynı Yaradan'a dua edeceklerdi. Hepsi bir yana, bugün en çok da çocukların işine geliyordu. Çünkü bugünle birlikte tam dört günlük kısa tatil başlamıştı. Müslüman cemaatin içinde de kimilerinin, işten vakit

bulup yetişemedikleri cumaların telafisine fırsat

doğduğu için bir mutluluk vardı. Serdar gözlüklerinin ardındaki çipil gözlerini kırıştırarak dedesine seslendi: Dede ben abdestimi aldım hazırım, ne zaman istersen gidebiliriz. Yaşlı adam kahvesinden bir yudum daha alırken başını onaylayarak salladı. -Afrin sana. Ben de kahvemini içeyim, yavaş yavaş gideriz. Bu kes eskinin Debbağhane olann Tabakhane Camii'ne gideceklerdi. Adımla on beş yirmi dakikalık yolları vardı. Dedesi kahveden sonra bir büyük bardak suyunu da içtikten sonra "bismillah" deyip oturduğu yerden çevik bir hareketle kalktı. Banyoya gidip gerekli temizliğini de yerine getirdi. Askılıktan kabanını alırken seslendi: -Haydi bakalım torunum, yolcu yolunda gerek. İç cebine keçe takkesini yerleştirirken torunu da yanına varmıştı. Evden birlikte çıkıp yola düştüler. Hava, kışın son demlerinden kalan soğuğun etkisindeydi. Üşüyen elleri ceplerinde yürüyen Serdar cumada kendi yaşıtı biriyle karşılaşacak mı acaba diye düşüncelerdedi. Atalar yadigârı caminin cemaatinin, günden güne azaldığını duymuştu. Ancak böyle dedesi gibi değerlerine önem veren büyük adamlarla kimsesizliğe terk edilmemeye çalışılıyordu. Onlar da bir elin parmaklarını geçmiyordu. Kam bilir, belki de yanıyordu. Belki yaşıtıları içinde sandığından daha meraklılar da vardı. Ana cadde üstünden ilerliyorlardı. Paydos vaktine daha neredeyse bir saat vardı. Fakat boşluğu izlemekte olan esnaflardan kimisi şimdiden kapı önlerindeki tezgâhlarını toplamaya başlamıştı bile. Sonunda Yorgo Nikolağu sokağına saptılar. Hemen dibindeki çınar ağacının gölgesine, yaya kaldırımının üzere park edilen araçlar yüzünden arnavut taşlı yola inip yürüyerek camii kapısına vardılar. 2017' de yapılan restorasyondan sora eli yüzü düzeltilen mescid

mescid büyüklüğündeki caminin eşiğinden gezerken selam vermeye başladılar. Cemaat diğer günlere göre birkaç kişi daha fazlaydı. Orta yaşlı her ikisinden başka daha genci yoktu. Serdar, biraz hayal kırıklığına uğrasa da dikkatini, mikrofonu tıklatan imama verdi. vaazın bitişinden namazın eda edilmesine dek geçen sürede Serdar meraktan yerinde zor beklemişti. Sonunda ayakkabılarını giyip çıktıklarında kapının hemen sağında binanın köşesinde yer alan mermer taşın başına gelip dikildi: -Hocanın vaazında söz ettiği taş bu muydu? Dedesi başını usuletle salladı. İmamın bu haftaki konusu sadaka üzerineydi. Tabakhane Camii'nin sembollerinden olan taş olan taşı da bu vesileyle tanıtmış ve hatırlatmış olmuşt. Yardımda bulunurken ihtiyaç sahiplerini rencide etmemek için atalar tarafından icat edilmiş basit ama işlevsel taşı bir süre inceleyen Serdar, ceplerini karıştırmaya başladı. Uzun kulaklı cebinden 2 euro çıkmıştı. Yılların acımasızlığından bakımsızlıktan sekizgen oluşu bile zar zor anlaşılın taşın eciş bücüş olmuş taç kısmının uygun bir düzlüğüne parayı bıraktı. Dedesi yüzünde oluşan gururlu tebessümüyle birlikte torununun başını okşadı: -Kim bilir kimin kısmetine düşecek? Serdar başını kaldırdı, ellerini açtı, diledi ki: -En çok kimin ihtiyacı varsa onun kısmetine düşsün! Pazartesi, tatilin son günüydü. Göz kırpmak kadar kısa sürede bitmek üzere olan tatilin bu son gününü, havanın güzelliğini fırsat bilen Serdar ve arkadaşları Gümölcine'nin hareketli sokaklarında volta atarak değerlendirmeye karar vermişlerdi. Güneşin şefkatli sığağıyla tüm gün ısınan hava, ikinci vakti olmasına rağmen henüz serinlememişti. Güzel bir yürüyüşün ardından kendilerini çarşı sokağında, ağaçların altında güzel bir kafenin sandalyelerine bıraktılar. Hepsi yazı

müjdeleyen havanın göz kırpmışından cesaretle birer kâse dondurma sipariş ettiler. Boğazına dokunmasından korkan Serdar dondurmasını en yavaş yiyendi. Sona kalmasından dolayı arkadaşlarının alay etmesine aldırış etmeyen genç adam, son lokmasını da keyifle ağzına gönderdikten sonra gülümsedi.

-Çağırın garsonu da, birer de su ısmarlayalım.

Daha şimdiden grubun en uzun ve tombulu olan Emir gamzeli yanaklarıyla gülümsedi:

-Ooo kanka bugün baya zenginsin bakıyorum. Serdar gülümsedi:

-50 leptalık su söyledik diye zengin olduysak, çok şükür zenginiz.

Omzuna dostça bir şaplak atan Yunus takıldı:

-Helal sana be kardeşim!

Suları da tam içmişlerdi ki Yunus, yanlarından geçmekte olan bel çantalı, kasket şapkalı sarışın garson kıza hesap için seslendi.

Yunus'un fırsatı değerlendirmesinden mutlu olmuşlardı. Çünkü vızır vızır oradan oraya tepsilerle kahveler, meşrubatlar, dondurmalar getirip götürülen garsonlar, hesap ödemek istendiği vakit Alaaddin'in cini gibi kayboluyorlardı sanki.

Herkes hesabını görmüş sıra Serdar'a gelmişti.

Fermuarlı cüzdanını karıştırdı, ceplerine baktı.

Fakat borcunu kapatmak için gerekli son bir kaç euroyu bulamadı. Evdeki hesap çarşıya uymamıştı. Az önce

zenginliğiyle övünürken şimdi parayı tamlayamıyordu. Gitgide artan sıkıntıdan yüzü kızarmaya, sıcaklar basmaya başlamıştı.

Garson da başlarında dikilmiş, sabırsızlıkla sallanarak bekliyordu. Çaresiz bakışları arkadaşlarına çevirip, acı bir sırıtışla söylendi:

-Param yetişmiyor.

Hepsi aynı anda ellerini salladılar. Ersin, elini cebine atarken telkin etti:

-Ah be kanka sıkma canını. Biz üstünü şimdi tamamlarız.

Emir sordu:

-Ne kadar eksik?

Üç euro.

Ceplerinde kalan son kuruşlarını avuçlayıp masanın üzerine bırakan delikanlılar hevesle saymaya başladılar.

-0,50 lepta

-0,20 lepta

-0,30 lepta

Topu topu 1 euro çıkmıştı.

Emir talihsizlikle başını salladı:

-Ah şu paranın gözü kör olsun!

-Para yetişmiyor, şimdi ne yapacağız?

Ayakta dikilen garson kızla göz göze gelmeye cesaret edemediklerinden bakışlarını birbirlerinin üzerinde gezdirip duruyorlardı. Yan masada köpüklü soğuk

kahvesini içmekte olan orta yaşlı bir adam

garsona seslendi. Garsonun çağrılmasına diğerleri sevinirken ona daha yakın oturan

Serdar'ın, adamın konuşması dikkatini

çekmişti. Yabancı, gençlerin hesabını kendisinin ödeyeceğini, garsonun onlardan

aldığı parayı kendilerine geri vermesini söylüyordu. Yan masayı dinlemekte olan

Serdar'a katılan Yunus da konuşulanları duymuştu. Şimdi birbirlerinin kollarını

dürtükleyip, otuz iki diş sırtıyorlardı. Hepsi bir ağızdan önce adama teşekkür ettiler:

-Efcharisto, kyrie!

Emir, sırtmaktan belirginleşmiş gamzeleri ve parıldayan gözleriyle yanındakilere Türkçe söylendi:

-Ee ne demişler? Kul sıkışmazsa Hızır yetişmezmiş.

Yan masadaki adam söyleneni duymuştu.

Emir'in sözlerini doğrulayarak ekledi:

-Gerçekten de öyle genç adam.

Emir, adamın Türk olduğunu tahmin edememişti. Söylediğinin duyulmasından birazcık mahcup olup başını eğiverdi. Adam anlayışla gülümsedi, samimi bir

sesle sözüne devam etti:

-Geçen gün otobüste cüzdanımı

unutmuştum. Telaşla bir sürü telefon

araması gerçekleştirdim. O anın gerginliği ile tansiyonum düşecek gibi oldu, dilim damağım

da kurumuştu. Ancak yanımda bir evro bile

yoktu. Eve de epey mesafe vardı. Yapacak bir

şey yok dedim kendi kendime. Boynumu büküp yola vurdum kendimi. Ne hikmetse ayaklarım beni cadde üzerinden Tabakhane Camii'nin sokağına döndürdü. Ellerim ceplerimde, başım yerde, ayaklarımı sürüye sürüye giderken caminin köşesindeki taşın üzerinde bir şeyin parladığını gördüm. İlk önce umursamadım. Fakat sanki içimden bir şey beni dürttü, gerçi merak da etmiştim. Geriye döndüm, taşın yanına geldim. Ne göreyim iki euro. Çölde su bulmuş bedevi gibi sevindim ve ben de hemen en yakın bulduğum büfeden bir su aldım. O an öyle iyi geldi ki... Gerçekten de kul sıkışmayınca Hızır yetişmiyor herhalde. Serdar, anlatılan hikayeyi tanıdı. Tebessüm ederken ekledi:
-O sıradan bir taş değil zaten, sadaka taşı.

Yabancı adam başını düşünceli bir şekilde salladı:

-O zaman kim bıraktıysa Yaradan ondan razı olsun.

Delikanlılar tekrar teşekkür edip ayaklandılar. söylendi:

Yan yana ilerlerken yufka yürekli Emir göğşe bakıp söylendi:

-Acaba hangimizin sevabınaydı bu jest, güzel Allah'ım?

Serdar, sadakanın karşılığının elbet bir gün kat kat verileceğini ve gizlisinin makbul olduğunu öğrenmişti.

Yine de iyilik yapmanın verdiği tatminden gelen gülümsemeye mani olamadı. Kendisini ele vermeden arkadaşlarının yürüyüşüne eşliğe devam etti.

Lütfiye Hacı Hüseyin

1993 yılında İzmir'de doğdu ve orada büyüdü. 2011'de dereceyle kazandığı Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Tarih öğretmenliğinden 2016'da bölüm üçüncüsü olarak

mezun oldu. Dokuz Eylül Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsünde Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. Yüksek Lisans tezinin başlığı "Birinci Dünya Savaşı'nda İzmir'de Beslenme Sorunu"dur.

Daha önce yayınlanan çalışmaları:

"Tesadüf mü Tefavuk mu?", (Öykü), Rodop Rüzgarı, S.184, Haziran 2024.

"Neye Yarar", (Öykü), Rodop Rüzgarı, S.188, Ekim 2024.

"İki Tütüncü Kent", (Gezi/Araştırma), Rodop Rüzgarı, S.191, Ocak 2025.

Araştırma),

Rodop Rüzgarı, S.196, Haziran 2025.

"Uzaktaki Köy", (Öykü) Dergi Baykuş, Temmuz 2025

"İleride Yaşayacağım", (Öykü), Elizedebiyat, S.202, Ekim 2025

"Kedi:'Miyav'Dedi", (Öykü), Günizi Kültür-Sanat- Edebiyat Dergisi, S.31, Aralık 2025.

"Döner Dönmez", (Öykü), Edebiyat Gazetesi, S.35, Aralık 2025

"Çolak Kadir'in Kahvesi", (Öykü), Elizedebiyat, S. 205, Ocak 2026.

"Tuhaf Bezelyeler", (Öykü), Çinikitap, S.94, Ocak-Şubat 2026.

"Duraklar ve Kuşlar", (Öykü), Günizi Kültür-Sanat-Edebiyat Dergisi, S.32, 2026.

"Biz de Sizdeniz!"Rodop Rüzgarı, S.206, Nisan 2026.

"Kelimeler Yetmez "A Thousand Words"", (Öykü),

Edebiyat Gazetesi, S.39, Nisan 2026.

"Sarı Saltık Ata ve Batı Trakya", (Gezi/

Evliya'nın mübalağaları

Filibecik Kalesi

Şimdiki halde bu taşı 10 bin adam bir yere gelse durduğu yerden hareket ettirmeye güçleri yetmez, ama o zaman bir pehlivan kaldırmış.

Bu da Kavala sınırında Bereketli kazası nahiyesindedir. Fethi (---) tarihinde Gazi Evrenos'un olup Feylekos Hakim'in yaz günleri sakın olacak taht merkezi imiş. Hala kalesi bir sivri tepe üzerinde yuvarlak küçük bir kaledir, ama bunda olan hamam kubbesi kadar beyaz mermer taşlar bir kalede yoktur, ancak Şam Eyaleti'nde Baalbek Ovası'nda Baalbek Kalesi taşları ola.

Bu Filibecik Kalesi'nde olan üstad mühendisin mimari ilmi tasarrufları bir kalede yoktur. Ancak bu kale içinde insan yoktur. Aşağı varoşu da o kadar mamur olmayıp bir köy kadar 70-80 adet kayağan örtülü haneler kalmış. Burada çok tuhaf ibret verici eserler çoktur. Bütün yapıları somaki mermer imaretlerdir ki gören adamlar şaşır hayran olurlar. Böyle seyirlik meğer Anadolu'daki Aydıncık şehri, Milas şehri, Ayasuluğ şehri, Balat şehri ve Van Deryası kenarında Ahlat şehri harabistanlarında ola. Bu kaleciğin kayaları dibinden abıhayat turna gözü gibi sular kaynayıp çıkar. Temmuz ayında sanki buz paresidir ki her kaynak çeşit çeşit büyük havuza akıp, ağzına kadar doldurup onlardan taşra çıkıp akar.

İbretlik acayip şey: Bu büyük havuzun yakınında bir 4 köşe hamam kubbesi gibi bir beyaz mermer yekpare kubbe vardır. Bir pehlivan o taşı arkasına alıp dağdan bu mahalle getirip Feylekos Hakim kızının mezarı üstüne koyup mermer ustası bu mermeri oyup bir sanatlı kubbe etmiş ki görülmeye değer. Hala şimdiki halde bu taşı 10 bin adam bir yere gelse durduğu yerden hareket ettirmeye

güçleri yetmez, ama o zaman bir pehlivan kaldırmış. O mermer kubbe üzerinde Yunanca Feylekos Hakim kızı ismini ve bu taşı getiren pehlivanın ismini

yazıp pehlivan ismi Amlaka'dır demiş. Burada daha nice bin adet tek parça mermerden sanduka mezarlar var ve nice bin ibretlik eserler var. Eğer olduğu gibi bu harabe yeri yazsak vakit kaybetmiş oluruz.

Hacet erbabının ziyaret yerleri:

Hortaç Sultan (Günümüzde Selanik'teki Hortaca)

Gece yarısı azizin mübarek başlarındaki tacının üzerine gün doğup Selanik şehri karanlık gece iken [230a] aydınlık gündüz olur.

Evvelâ Hortaç Sultan, kendi camileri sahasında yatmaktadırlar. Sırrı aziz olsun.

Hortaç Sultan (Günümüzde Selanik'teki Hortaca ya da Rotonda)

Bu azizin nice yüz bin hikâyesi vardır, ama yazmaya vaktimiz yoktur. Ancak ibretlik bir hikâyesi odur ki bir gece bütün dervişleriyle Cuma gecesi âyet: "Ey müminler, Cuma günü namaz için çağrıldığı(nız) zaman, Allah'ı anmaya koşun, alışverişi bırakın!" [Kur'ân, Cuma, 9] fermanı üzere ve "Allah'ı çokça zikredin!" [Kur'ân, Ahzâb, 41] kesin emri üzere bütün fukaralarıyla tevhid ve zikir çekerken hemen Allah'ın emriyle gece yarısı azizin mübarek başlarındaki tacının üzerine gün doğup Selanik şehri karanlık gece iken [230a] aydınlık gündüz olur. Azizin bütün düşkün âşıkları gece ile güneşi azizin tacı üzerinde görüp Farsça olarak Hortaç, yani güneşli taç sahibi aziz deyip lakapları Hortaç kaldı.

Bu hâli Selanik kâfirleri ve Yahudileri görürler ki gece ile azizin mübarek başlarında güneş durur. O gece Hıristiyanlardan 700 ve Yahudilerden ancak 70 adam imana gelir. Daha sonra aziz bu keşif ve kerametten sonra camii olan kiliseyi kefereler elinden fethedip cami eder, hâlâ camiinde yatmaktadır. Allah rahmet eylesin.

Kalabak Kayası'na çıktığımızı bildirir.

Oradan yaya yürüyüşlerde yüksek kayalar [241a] üzerine çıkıp sanki meleklerin seslerini duyup Hazret-i İsa ve Hazret-i İdris ile gökyüzünde konuştuk.

Hemen 5 adet dost ile Allah'a tevekkül edip sepetlere girip aşağıdan papazlar "Ala misafiri" diye haykırınca onu gördük, hemen sepetle yukarı doğru çıkmaya başladık. Kayanın ortasına kadar çıktığımızda hatıra geldi ki, "Bu ip ya makara kırılırsa bin parça oluruz" diye

yüreğimiz ve vücudumuz güz yaprağı gibi titreyip "Emir Allah'ın" dedik. Yanımızda olan papaz bize teselli vererek yarım saatte hamd olsun yukarı tunç makara dibine çıktık. Bizi yukarı çeken dolabı gezip dolaşip yine sepeti aşağı indirip öbür yoldaşlarımızın sepete girip yukarı çekeceklerini bir kaya üzere oturup seyrettik.

Onlar sepete girince yine papazlar katır ve sığır dolaplarına hay deyip, onları da çekmeye başladılar. O dostlar yarı yola çıkınca gözleri kararıp, "Bre bizi aşağı indirin" diye bağırmaya başlayıp ağlaşırlar.

Papazlar onların asla feryat ve ağlamalarına bakmayıp katırlara dah deyip yarım saatte onlar da yukarı çıkıp şükür secdesi ettiler.

Bir yaranımızın meğer abdesti yok iken secde etmiş. Bir latifeci kimse idi,

"Benim bir daha o torba sepet ile aşağı inmek ihtimalim yoktur. Burada papaz olup yarınki gün göğe yükselip Mesih-dem İsa Nebi'ye varıp dem alıp İsa'ya arkadaş olurum" dedi.

Hele hamd olsun 5 Süleymaniye minaresi boyu kadar göklere baş çekmiş kayanın tepesine selamete çıkıp etrafı seyrettik. Sübhanü'l-Hallak bu yeryüzü üzerinde olan dağlar, tepeler, çayır ve çimenlik yerler, köyler, kasabalar ve akarsular zemin üzerinde ibretlik bukalemun nakışı gibi belli oldu.

Oradan yaya yürüyüşlerde yüksek kayalar [241a] üzerine çıkıp sanki meleklerin seslerini duyup Hazret-i İsa ve Hazret-i İdris ile gökyüzünde konuştuk. Yani ta bu derece yükseğe çıkıp mavi bulutlar içinde hayran, kendinden geçmiş ve sarhoş gezdik. Hakire bir dehşet gelip davul sesi gibi bir ses duyulup çok sert esen rüzgârlardan sersem olduk. Ama bir çemenzar ve lâlezar sahrası var ki sürü ile koyunları, keçileri ve sığırları gezer, asla çobanları yoktur. Zira 4 tarafı cehennem çukuru gibi derin uçurumdur. Ve nice yerde yağmur suyundan toplanmış abıhayat su sarnıçları vardır...

HALK EDEBİYATI

GÜMÜLCİNE TABAKHANE MAHALLESİ

Sadettin ŞAKİR HÜSEYİN

İskeçe Azınlık Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni.

Tabakhane mahallesi, Gümülcine'nin ortasına yakın, güney

tarafında yer alır. Çok eskiden (Osmanlı Devleti zamanında) bu mahallede, içinden geçen kasaba çayının (Bokluca çayı) kenarlarında deri temizleme ve işleme yerleri (Tabakhane) varmış. Mahallenin adının bunlardan kaldığı anlaşılmaktadır. Gümülcine'de halk arasında "Tabana" diye anılmaktadır.

Tabakhane mahallesi, Gümülcine'nin diğer göç alan Yenice mahallesi, Bağlar, Harmanlık, Mestanlı, Kırmahalle, Şehreküstü (Ortabağlar) Yeni mahalleleri gibi hiç göç olmadığı gibi, bilâkis çok göç vermiştir. Onun için bu mahallede Türk aileler çok azalmış, buna karşılık Rum aileler çoğalmıştır.

Bir zamanlar yakın seneler önce, güzel sesli hafızların, ramazanlarda mukabele (Karşılıklı Kur'an-ı Kerim okuma) okudukları; ayrıca teravih namazlarında, Cuma namazlarına, bayram ve günlük beş vakit namazlarda kapısına kadar cemaatle dolu olan ve Gümülcine'nin Yeni Cami ve Eski Cami'sinden sonra üçüncü çarşı camisi olan tarihi Tabakhane Camisi, bugün cemaatsiz ve deyim yerindeyse- çok garip kalmıştır.

Caminin küçük ve muhafazasız avlusundaki asırlık, ulu çınar kendisine bakanlara ve gölgesinde oturanlara, geçmiş uzun tarihi, eski günlerin ihtişamını ve mazide kalan nice hatıraları hatırlatmaktadır. Onun gölgesine yapılmış ve şimdi epey seneden beri kapalı olan caminin eski kahvehanesi de, içinde dinlenmiş, sohbet etmiş nice dostların anılarını muhafaza etmektedir.

Tabakhane mahallesinin cami civarı, yakın zamana kadar (40-50 yıl önce) köylülerin,

bilhassa Gümülcine'nin pazarı olduğu Salı günleri en uğrak yeri idi. Arabalarını oraya (Kuru çayın içine) salırlar, hayvanlarını da arabalara bağlardı. Oralarda ihtiyaçlarını karşılayacak nalbantlar, arabacılar, demirciler, semerciler, kalaycılar, marangozlar, rençper ürünlerini alıp satan tüccarlar, küçük kebabçı dükkanları, seyyar satıcılar ve değirmen vardı. Ancak ulaşım otomobillerle yapılmaya başlandıktan sonra, bu eski hayat tarzı, yerini şimdiki yeni yaşantısına bırakmıştır. Tabana mahallesinde bu eski, renkli ve hareketli hayat, bir çok olaylara sahne olmuş, bazı türkölere konu ve yazarlara da ilham kaynağı olmuştur. İşte, "Tabanın Tabakları" türküsü bunlardan biridir.

Tabana'nın Tabakları

Tabana'nın tabakları
İşlemez oldu yarım çırakları

Yanarmıydın yarım yanmaz mıydın
İlk yarimsin, eşimden bilmez miydin

Tabana'nın taş köprüsü taştan
Sen çıkardın yarım beni baştan
Hem anadan hem de kardaştan

Yanarmıydın yarım yanmaz mıydın
İlk yarimsin, eşimden bilmez miydin

Tabana'nın demir hanları
Alıp satar yarım bezirgânları
Burma bıyıklı civanları.

Yanar mıydın yarım yanmaz mıydın
İlk yarimsin, eşimden bilmez miydin

AHLAK VE SOSYAL DEĞERLER ÇÖKERSE O TOPLUM DA ÇÖKER

Bir millet, vatani, dini, dili, tarihi, kültürü, gelenek ve göreneklerine bağlılığı ile milletler topluluğu içinde yaşama hakkı elde eder. Bu vasıflar bir toplumu millet yapar. Söz konusu vasıflara sahip çıkmayan milletler ve toplumlar yok

Arada bir...

**Asım
ÇAVUŞOĞLU**

olmaya mahkum olur. Bir toplumda en hayati sorunlardan biri, sosyal değerlerin yozlaşmasıdır. Etik ve ahlâki değerlerin adeta unutulmaya başlamasıdır. Bu değerlerin korunup kollanması, toplumları taklitçilikten kurtarır, tam tersi ise kuru kalabalığa dönüştürür. Böylesi toplumların yüce idealleri, yüksek davaları, büyük

millet olma kaygıları yoktur.

Ben, gençlik yıllarımda yaşadığım köyümdeki sosyal değerleri bugünkü durumuyla karşılaştığımda gerçekten üzülmemek elde değil. Belirgin şekilde kültür erozyonuna uğramış olduğu kaçınılmaz bir gerçek. Eskinin sakin aile yapısı bozulmuş, büyüklerin varlığı kenara itilmiştir. Ailede ve toplumda görülmesi gereken saygı kavramı sizlere ömür...

Bilinmelidir ki, bir milleti veya toplumu yıkmak, içinden çökertmek isteyen düşmanların birinci derecede hedef noktası, sömürülecek toplumun sosyal değerleridir. Kullanılan araçlar, siyasi güç ve paradır. Bugün insanlık, gücün ve paranın karşısında maalesef yenik düşmüştür.

Günümüzde insanın ve insanlığın, baskı, zulüm ve cinayetler karşısında sığınacağı güvenilir bir yer kalmadığının dedikodusu yapılmaktadır.. Bu gidişat toplumlarda adaletten çok kuvvetin üstünlüğü kaderi

haline gelmiştir.

Diğer taraftan köyler ile kentler arasındaki sosyo- makasın her geçen gün açılması nedeniyle köyler hızla kan kaybetmektedir. İnsanlar özellikle gençler hızla köylerden şehirlere taşınma telaşındalar.

Bu koşuşmalar sonucu olsa gerek, toplumda gündün güne maddi dayanışma anlayışının çökmekte olduğu, bunun da manevi çözülmeyi beraberinde getirdiğini hissetmemek mümkün değildir. Ahlâki çöküş bireysellikten toplumsal bir tehdit haline geliyor. Toplum bireylerinin birbirlerinden uzaklaşmaları, toplumsal bir çöküşün sinyalleri olamaz mı?

Etik ve ahlaki değerler adeta unutulmuş durumda. Hangi alanda olursa olsun, bireylerin vicdanı ve sağduyusu zayıflamış görünüyor. Bu durum, özellikle genç nesillerin olumsuz etkilenmesinin yanı sıra aile yapısına kadar tesir etmektedir, Aynı zamanda insanın doğasına olan inancını da zayıflatmaktadır. Kökü asırlara dayanan ulu bir medeniyetin koridorundan süzülüp günümüze kadar intikal eden tüm değerleri bir kenara bırakarak ahlak ve maneviyat yoksunu bir kitle haline gelmek ürpertici bir sonuç değil midir?

Özet olarak diyebilirim ki, toplum olarak bireyleri birbirine bağlayan, ayakta tutan, birlik ve beraberliğini sağlayan, kendine has örf ve adetleridir.

Son bir not: Tarih boyunca insan topluluğunun olduğu her yerde bazen yazılı, bazen gelenek halinde uygulama alanı bulan ahlaki normlar, bugün de yozlaşan değerler olarak karşımıza çıkmaktadır. Toplumun ortak değerleri ve dayanışma duygusu giderek zayıflarken, yalnızlaşan bireyler çaresizlik hissiyatıyla baş başa kalmaktadır...

Yunanistan Batı Trakya'da Türkçe yer adları

Bağdalık, Bekeovası köyü yakınlarında bulunan bir mevki adı.

Bağıçi, Rodop ilindeki Çiftlik köyünün etrafında yer alan mevki adı.

Bağlar, Anbarköy yakınlarında bir mevki adı.

Bağlar, Aşağıköy yakınlarında bir mevki adı.

Bağlar, Babalar köyü etrafında bulunan bir mevki adı.

Bağlardüzenliği, Ballica köyü yakınlarında yer alan bir mevki adı.

Bahadırviran - Badüren, (Πάταρα - Patara) Meriç (Evros) ilinde, Dedeagaç şehrinin 29km. kuzey doğusunda, 222m. rakımlı terkedilmiş bir köydür. En son 1961 yılında 22 kaydedilmiştir. 1971'de köy olma özelliğini yitirmiştir.

Bahçe Tarla, Rodop ilindeki Delinazköy etrafında yer alan bir mevki adı.

Bahçeköy, (Κήποι - Kipi), Meriç (Evros) ilinde, Yunanistan'ı İpsala'dan Türkiye'ye bağlayan hudut kapısına adını veren, Dedeagaç Belediyesine bağlı, 49 m rakımlı bir köydür. Dedeagaç'a 46 km mesafededir. 2021 sayımına göre köyde 142 kişi yaşamaktadır.

Bahçelik, Atmacalı köyü etrafında yer alan bir mevki adı.

Bahçetarlılar, Rodop ilindeki Çiftlik köyünün etrafında yer alan mevki adı.

Bakacak Yolu, Rodop ilindeki Bulduklü köyü etrafında yer alan bir yol adı.

Baklıca, (Ρύμη - Rimi), İskeçe ilinde. İskeçe'nin 19 km kuzey doğusunda 506 m rakımlı, dağlık ve terk edilmiş bir köydür. Bulustra Belediyesine bağlıdır.

Balabanköy, (Διαλαμπή - Dialambi), Rodop ilinde, Gümölcine'nin 22km. batısında yer alan 17m. Rakımlı, Yassıköy Belediyesine bağlı bir köydür. 2021 sayımına göre 365 nüfuslu bir köydür.

Balabanlı, (Βαριάβον - Vanianon), İskeçe ilinde, İskeçe şehrinin 9 km güney batısında yer alan 39 m Rakımlı, Topiru Belediyesine bağlı bir köydür. 2021 sayımına göre köyde 136 kişi yaşamaktadır.

Balcı-Bükü, Meriç ilindeki Çekirdekli köyünün başka bir adı.

Baldıran, (Νέα Σάντα - Nea Santa), Rodop ilinde, Şarçı Belediyesine bağlı, Gümölcine'nin 37,5km. doğusunda, Şarçı'ya 15km. mesafede bir köydür. Tamamen Hıristiyanlar tarafından mekûndür. 2021 sayımına göre nüfusu 128 kişiden ibarettir.

Balıklı, İskeçe'nin Boyacılar köyü yakınlarında bir mevki adı.

Ballahor, (Βραγιά - Vragia), Rodop ilinde, Kozlukebir Belediyesine bağlı, Gümölcine'nin 15 km. güneydoğusunda, Şarçı kasabasına 16 km. mesafede, Rodop ilinin ova kısmında bir köydür. Tamamen Müslüman Türklerle mekûndür. 2021 sayımına göre nüfusu 418 kişiden ibarettir. 2021 sayımına göre köyün nüfusu 11 kişi olarak kaydedilmiştir.

Ballica, (Μελίταινα - Melitana), Rodop ilinde, Gümölcine'nin 48km. kuzey batısında, Bulgaristan sınırına 8 km. mesafede, Rodop dağlarının içinde, Yassıköy belediyesine bağlı bir köydür.

Ballıkaya, (Μελόπετρα - Melopetra), Evros-Meriç ilinde yer alan 1940 yılında terk edilmiş bir köydür. Ruşenler köyünün 2 km. yakınlarındadır. 1928 yılında köyün nüfusu 36 kişi olarak kaydedilmiştir.

Ballıköy, (Μελία - Melia), Meriç - Evros ilinde, Dedeagaç Belediyesine bağlı, Dedeagaç şehrinin 28,5km. kuzeyinde yer alan 182m. Rakımlı, değirmenleriyle ünlü bir köydür. Tamamen Hıristiyanlar tarafından mekûndür. 2021 sayımına göre 44 kişi yaşamaktadır.

Bara Mahallesi, Aşağı Atmezarı'nın bir mahallesidir. Bölükbaşılar ve Kaşayka lakabında insanlar yaşamaktadır.

Bara, (Στήριγμα - Stirigma), İskeçe'nin Mustafçova Belediyesine bağlı, İskeçe'nin 12km. kuzey doğusunda yer alan 403m. rakımlı bir köydür. 2021 sayımına göre 70 kişi yaşamaktadır.

Baraka, Rodop ilindeki Büyük Müsellim köyü etrafında yer alan bir mevki adı.

Barakayolu, Rodop ilindeki Büyük Müsellim köyü etrafında yer alan bir yol adı.

Baraklı, (Στυλάριον - Stilarion), Rodop ilinde, Gümülcine Belediyesine bağlı, Gümülcine'nin 10km. kuzey doğusunda yer alan 127m. rakımlı bir köydür. Tamamen Müslüman Türkler tarafından meskûndür. 2021 yılında yapılan nüfus sayımına göre köyde 272 kişi yaşamaktadır.

Barakova, Bratankova köyü yakınlarında bir mevki adı.

Barçina Dağı, Aşağı Adadaere yakınlarında bulunan bir dağ adı.

Barçina, Aşağı Adadere yakınlarında bulunan bir mevki adı.

Bartlı Kuyu, Ayazma köyü yakınlarında bir mevki adı.

Basaykova, (Μάνταινα - Mantena), İskeçe ilinde, İskeçe'nin 23,6 km. kuzeyinde yer alan 469 m. rakımlı bir köydür. 1997'de Mustafçova belediyesine katılmıştır. 2021 yılı sayımına göre köyde 281 kişi yaşamaktadır.

Basırlıköy, (Πάσσος - Passos), Rodop ilinde, Gümülcine'nin 17,5km. güney doğusunda, Kozlukebir Belediyesine bağlı bir köydür. 1987 doğumlu Hüseyin Mümin Selânîk'in köklü takımlarından ve 1. Ligde mücadele eden PAOK'ta oynamıştır. Hüseyin Mümin devamında da Yunanistan Ümit Milli Takımına kadar seçilmiştir. 2021 nüfus sayımında köyde 618 kişinin yaşadığı tespit edilmiştir.

Basraköy, Basırlıköy'ün başka bir adı.

Basurluköy, Basırlıköy'ün başka bir adı.

Başıçal, Atmacalı köyü etrafında yer alan bir mevki adı.

Başkilise, (Πρωτοκκλήσιον - Protokklision), Meriç (Evros) ilinde, Dedeagaç'ın 83km.

kuzey doğusunda, Sofulu Belediyesine bağlı, 57m. rakımlı bir köydür. Başkilise, 925'te Yavuz Sultan Selim'in hocası Halîmî Çelebi'ye verilmiş, daha sonra 935 senesinde İstanbul'daki Yavuz Sultan Selim Cami ve İmareti'ne vakıf olarak kaydedilmiştir. 2021 sayımına göre köyde 306 kişi yaşamaktadır.

Bayatlı, (Παγούρια - Pagouria), Rodop ilinde, Gümülcine'nin 15 km. güneybatısında 24 rakımlı bir köydür. Gümülcine Belediyesine bağlıdır. 2021 nüfus sayımına göre köyde 392 Hıristiyan ve Müslüman Türk yaşamaktadır.

Bayraklı, Baraklı köyünün ilk adı.

Bayramlı, (Πασχαλιά - Pashalia), İskeçe ilinde, İskeçe Belediyesine bağlı, İskeçe'nin 41km. kuzey batısında yer alan 102 m. rakımlı bir köydür. Köyde yaşayanların tamamı Hıristiyanlardan oluşmaktadır. Osmanlı kayıtlarında Yenice-i Karasu'ya bağlı olarak gösterilmiştir. 2021 nüfus sayımına göre köyde 51 kişi yaşamaktadır.

Bedirli Çiflik, İskeçe'nin Bedirli köyünün eski adı.

Bedirli, (Λεύκη - Lefki), İskeçe ilinde, İskeçe Belediyesine bağlı, İskeçe'nin 7 km. güneybatısında yer alan 43 m. rakımlı bir köydür. 2021 sayımına göre köyde 344 kişi yaşamaktadır.

Bedreli, (Nea Petra – Nea Petra), Rodop ilinde, Yardımlı yakınlarında bir köy adı.

Bekeobası - Bey Obası, (Δέκαρχον - Dekarhon), İskeçe ilindeTopiru Belediyesine bağlı, İskeçe'nin 18km. güneybatısında 15m. rakımlı bir köydür. Köyde Hıristiyan ve Müslüman Türkler birlikte yaşamaktadır.

Bekirdere, Rodop ilinde, Hacımustafaköy ile Çarbaşköy arasında akan derenin adı.

(Devam edecek)

Kelimelerin dünyası

Dağlar

Üsküp doğumlu Yahya Kemal, "Türk'ün gönlünde dağ varsa Balkan'dır, nehir varsa Tuna'dır" demiştir.

Gümülcine doğumlu Sebahattin Ali de bir şiirinde:

**Başım dağ, saçlarım kardır,
Deli rüzgarlarım vardır,
Ovalar bana çok dardır,
Benim meskenim dağlardır.**

Dizeleriyle duygularını dile getirirken başını dağlara saçlarını da kara benzetmektedir. Duyguların bu kadar güzel anlatıldığı dağlar etrafımızı sarmaya devam etmektedir.

Bulgaristan Türklerinin ünlü sanatçısı Kadriye Latifova'ya "Rodopların Bülbülü" denirken o da **"Rodop Dağları engindir
Yaylaları zengindir
Irmakları hep çağlar
Soğuk kaynakları var
Altın tütün ekilir
Ovaları serindir"**

Türküleriyle ortak yaşam alanımız olan Rodop Dağları'nı çok güzel anlatmakta ve bizleri alıp oraların serin havasına ve altın tütününe götürmektedir.

Yunanistan'ın Batı Trakya bölgesinde de dağlar her ne kadar bir çok kişiye uzak olsa da, bizleri gözetlemeye devam ediyorlar. Başımızı kadırıp kuzeye baktığımızda Rodop Dağları hemen gözümüze çarpar. Adı lakaplara, türkülere, efsanelere konu olmuş bu dağlar Yunanistan ve Bulgaristan arasındaki sınırı da oluşturmaktadır.

Rodop Dağları'nın zirvesi ise Karlık Dağı olup başından kar eksik olmaz. Günümüzde iklim değişikliği nedeniyle kar az olsa da onun adı bir defa "Karlık" olmuş ve insanların hafızalarında yer etmiştir. Karlık Dağı bütün bölgeye hakim olduğundan Osmanlı döneminde burada bayrak dalgalandırıldığı ve yerinin hala belli olduğunu orasını gidip görenler anlatmaktadır. Buraya en yakın köy ise Gürlek köyüdür. Sadece bir ailenin yaşadığı köy hemen zirvenin altında olup, başınızı kaldırdığınızda ilk gördüğünüz manzara burası olur.

Rodop ilinin kuzey tarafına bu eşsiz manzara hakim iken, Ege Denizi yönünde ise başı göklere degecek gibi görünen ünlü Işıklık Dağı gözümüze çarpar. Salımlı ile Demirebeyli köylerinin üst tarafında yer alan dağ eşsiz manzarasıyla Rodop Dağları'nın tam karşısına dikilir ve sanki uzun süre kavuşamayan insanların hasretini yansıtır.

Türkülerde Rodop Dağları engin olarak anlatılırken, "Işıklık Dağı" da efsanelere konu olmuştur. 1950 yılına kadar burada "Işıklık

11.06.2011. Işıklık Dağı

Bayramı” kutlanmıştır. Bayrama üç gün kala dağın zirvesinde büyük bir ateş yakılır, ateşi gören bölge halkı bayramın üç gün sonra olacağını anlardı. Bayram günü Salmanlı, Demirbeyli ve Muratlı köylerinin ovada serbest olarak beslenmeleirne izin verilen hayvanlar kurban edilirdi. O gün halkın deyimi ile kaşığı alan Işıklık Dağı'nın zirvesine koşardı. Halk toplu olarak yağmur duları yapar, yer içerdi. Etkinliğe etraf köylerdeki Hıristiyanlar da gelirdi. Işıklık Dağı'nda kurban kesilmediği takdirde ise Salmanlı köyünün üzerine taşların geldiğine inanılır ve bu yüzden de bayram aksatılmazdı.

Yine Işıklık Dağı'nın tam karşısında Girneve Dağı dikkatimizi çeker. Kozlukebiri köyünden sonra Baldıran köyünü de geçtiğimizde

12.06.2011. Girneve Tepesi

Mehrikoz istkametinde hemen sol tarafta yüksek bir dağ vardır. İşte burası da Girneve Dağı'dır. Dağın kuzey tarafında ise üç gazi mezarının da yer aldığı Üçgaziler köyü bulunmaktadır. Ancak burası yaylalarının zenginliği, ırmaklarının çağlaması ya da sarı tütünyle ünlü değildir. Burası ne yazık ki insanlarımızın hafızalarında kara bir leke olarak yer etmiş ve etmeye de devam etmektedir.

1970'li yıllarda Batı Trakya'da yaşayan Türkler TRT yayınlarını izlemek için çırpınırken, Girneve Dağı'na yerleştirilen antenler sayesinde aynı frekanstan yayın yapılıyor ve sonuçta da yayınlar izlenemiyordu. Halk antenlerinin önlerine sulama boruları ya da tencere kaakları asarak bu engeli kaldırmaya çalışıyor ve bazıları başarılı da oluyordu. Bugün Mehrikoz'a giden bölge halkından herkes mutlaka bu kötü anıları hatırlar. Ancak zaman içinde teknoloji gelişmesinin sonucunda Türkiye uydu yayınlarına geçince Girne Dağı'nın da hakimiyeti sona erdirmiş ve böylece insanlarımız dünyayı daha hür bir şekilde izlemeye başlamıştır.

Girneve Dağı'nın hemen sol tarafında Menetler köyü ile Değirmendere köyleri arasında "Kurbantepe" yer almaktadır. Eskiden suları acı olan köy halkı içme suyu ihtiyacını kuzey tarafından akan çaydan karşılıyordu. Misafir geldiğinde ise "Ekmewk istesin, su istemesin" denirdi. İşte böyle bir köyün tam

9.05.2010. Kurbantepe'de yapılan bir yağmur duası.

da kuzey tarafında Kurbantepe bulunmaktadır. Burası da essanalere konu olmuştur. Her dokuz yılda bir Menetler ve Değirmendere köyleri tarafından dokuz adet büyükbaş hayvan kurban edilmekte ve yağmur duaları yapılmaktadır. Dokuz adet kurban kesilmediğinde yağmurların yağmayacağına ve kıtlık olacağına inanılmaktadır. Dağın zirvesinde taş yığını kalıntıları ve bazı mezarlar dikkat çekmektedir. Prof. Turan

Gökçe bir sempozyumda Değirmendere köyünde bir de tekkenin olduğu kaydına rastlamıştır. Bu kalıntıların eski bir tekkeye ait olup olmadığı ise henüz bilinmemektedir.

Batı Trakya'nın dağları anlata anlata bitirilemez. Neredeyse her dağın bir hikayesi ya da esfsanesi vardır.

Sebahattin Ali "Benim meskenim dağlardır" darken bakın bizlere neleri anlatıyor:

***Şehirler bana bir tuzak;
İnsan sohbetleri yasak;
Uzak olun benden, uzak,
Benim meskenim dağlardır.***

***Kalbime benzer taşları,
Heybetli öter kuşları,
Göğe yakındır başları;
Benim meskenim dağlardır.***

***Yarimi ellere verin;
Sevdami yellere verin;
Yelleri bana gönderin;
Benim meskenim dağlardır.***

***Bir gün kadrime bilinirse,
İsmim ağza alınırsa,
Yerim soran bulunursa:
Benim meskenim dağlardır***

Yahya Kemal, ısrarla "**Türk'ün gönlünde dağ varsa Balkan'dır, nehir varsa Tuna'dır**" diyor

Seçek Derneğinde görev dağılımı yapıldı

Seçek Azınlık Eğitim ve Kültür Derneğinin 6 Haziran 2026 günü yaptığı genel kuruldan sonra oluşan Yönetim Kurulu'nda görev dağılımı yapıldı. Derneğin yeni başkanı Hasan Bekirusta olarak belirlendi.

Derneğin kamuoyuna yaptığı açıklamaya göre görev dağılımı şu şekilde oluştu:

Başkan: Hasan BEKİRUSTA

Asbaşkan: Mesut ŞERİF

Başkan Yrd.: Esra HASEKİ

Genel Sekreter: Gökçe RAHMAN

Kasadar: Nergiz DELİ

Kültür Sorumlusu: Bilal NALBANT

Kasadar Yrd.: Hüseyin PENCAL

Dimetoka Büyük Camii nasıl kiraya verildi

TRAKYA

"Trakya Türklerinin Haftalık Gazetesidir."

"Sayısı: 2, Seneliği: 100 Drahmi'dir."

"Sahib ve Müdiri: Muallim Osman Nuri

Matbaa ve İdarehanesi, İskeçe

Saad Sokağı Numru (No): 9"

"Sayı: 156, Dördüncü Sene,

Pazartesi 22 Haziran 1936"

DİMETOKA VAKIFLARI MESELESİ

Birkaç haftadan beri Dimetoka'daki Vakıf Komisyonunun bazı icrâatı sebebiyle Dimetoka'nın gerek Türk ve gerekse Rum efkâr-ı ûmumiyyesi, biri müsbet, diğeri menfi bir şekilde galeyana gelmiş ve bu sebeple Gümölcine'deki Türk Meb'ûsu hafız Galip Efendi ile gazetemize muhtelif yerlerden birbirini nakz iden mektuplar yağmaya başlamıştı.

İlk nazarda bu kadar gürültü ve yaygaraya sebebiyet veren hadiseyi anlatılan bin bir mesele içinden ayıklayıp çıkarmak çok müşkildi. İşe Dimetoka'nın Belediye Heyeti ve Rum Meb'ûsları burun sokmuşlar, müftüyü kendilerine şerik etmişler, salahiyet ve sıfatlarına dayanılarak Cemaât-ı İslâmiyye ve Vakıf Heyeti aleyhinde esip yağmakta bulunmuşlardı.

Cemaât ve Vakıf Heyetlerimiz, maât-teessüf, ahaliyi temsil etmek kut'undan mahrum, hükümet tarafından tayin edilmiş ve icraatlarına karşı gayr-ı mes'ûl şahıslardan mürekkeptirler. Bu itibarla haklarında yapılacak olan ithamları ihtimal dahilinde görmek için pek kuvvetli bir sebep mevcûd

demektir.

Bu heyetler mevkilerini, çok zaman partizanlıklarına medyûn oldukları için sık sık ve pek haklı olarak muhaliflerinin hedef ta'âriizleri olmaktan kurtulamamaktadırlar.

1420 yılında, İstanbul'un fethinden ve Amerika'nın keşfinden önce İvaz Paşa'ya yaptırılan Dimetoka Çelebi Sultan Mehmet Camii'nin (Büyük Cami - Beyazıt Camii) hazin öyküsünün bir kısmı daha gün yüzüne çıktı.

Caminin 1956 yılında buğday anbarı olarak kiraya verildiğini biliyorduk. Ancak eski gazetelerde caminin daha 1936 yılında Dimetoka Müftüsü Nevzat Efendi tarafından kiraya verildiği Trakya gazetesinde yer almıştır.

Konuyla ilgili gazetenin bu kısmını Selahattin Kesit Osmanlıca'dan aktardı. Kendisine çok teşekkür ediyoruz.

Böyle olmakla beraber evvelki hafta neşretmiş olduğumuz bir mektupta görüldüğü veçhile Dimetoka Vakıf Heyetine karşı yapılan ithamlar pek ağırdı:

- Vakıflar satılıyor.
- Vakıflar yeniliyor.
- Milyonlar mahvediliyor.
- Âsâr-ı âtîka tahrip ediliyor.
- Camilere hürmetsizlik gösteriliyor.

Ve sâire.

Ve sâire.

Bu acı çığlık üzerine bi taraftan biz sûtûnlarımızda hükümetin nazar-ı dikkatini celp ederken, diğer taraftan meb'ûs Galip Efendi de valilik nezdinde teşebbüsâtta bulunarak Dimetoka'ya bir müfettiş gönderilmesine tevessut etmişlerdir. Bizzat vali cenâbları da Dimetoka'dan Geçmişler ve vilâyetimizin zeki ve pek dirâyetli memurlarından Sokratidis Efendiyi Dimetoka Vakıf işlerini teftişe memur etmişlerdir. Gerek husûsi tahkikatımız ve gerekse umumi tahkikat Dimetoka Vakıflarında suistimal olmadığı ve Dimetoka Cemaâtini idare edenlerin hüsn-i niyetle hareket edûp milletin parasını yemeyi akıllarından bile geçirmediği merkezindedir. Cemaât bütün sarfiyyâtını sağlam makbuzlara istinaden ve vakfın nef'ına olarak yapmış olduğu gibi, bütün muâmelâtı da şer'î veya nizâmî ûsullere tevfiikan icrâ etmiştir. Cemaâte halen varidât temin etmeyip muhacirlerden zorla korunabilen bazı tarlaların satılması da müftüden alınan fetvalara istinad ettirilmiştir. Muhakkak olan şudur ki; bu Cemaât Heyeti mektep ve camilere pek fazla itina etmiş, maârif vâridâtını artırabilmek için bütün gayretini sarf etmiştir.

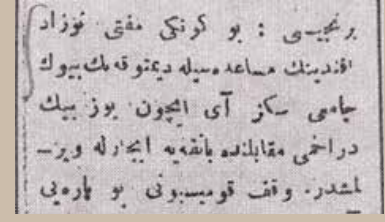
Ortada paylaşılamayan iki mesele vardır: Birincisi: bugünkü müftü Nevzâd efendinin müsaâdesiyle Dimetoka'nın Büyük Cami-î sekiz ay için yüz bin drahmi mukabilinde bankaya icârla verilmiştir. Vakıf Komisyonu bu parayı alarak bankaya yatırmıştır. Yaptığımız tahkikat halân bu paranın bankada bulunduğu merkezindedir. Fakat Nevzâd Efendi, bu

parayı Vakıf Komisyonu'nun elinden alarak kendi emri altında bulunanlar vasıtasıyla

sarf ettirmek istemiştir. Komisyonsa buna muvafakat etmemiştir. İş buradan başlamış ve bir çok iftiralara, camiin hedm edilmek istendiği iddiasına kadar uzatılmıştır. Fi-l-hakîka camiîn tamire ihtiyacı bulunduğu ve bu tamire elli bin drahmi kadar para lazım olduğu müsellemdir. Bunu Vakıf Komisyonu da taahhüt etmiştir. Zan ederiz ki, Vilâyet de Komisyonu bu tamiri yapmağa icbâr edecektir. Fakat bu husûsta Vakıf Komisyonu'nun aksi bir iddiası da yoktur.

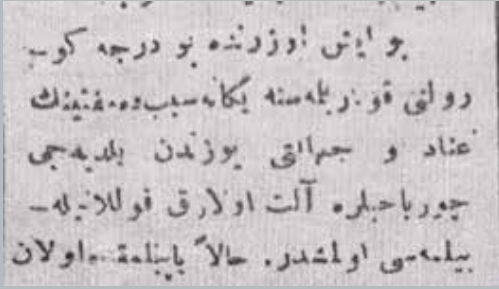
İkinci mesele de şudur: Dimetoka Belediyesi pek gözde ve mevki'î yerlerde bulunan Vakıf Akarlarının ortadan kaldırılmasını ve bunların birer birer her ne vesile ile olursa olsun Türklerin elinden alınmasını kurmuştur. Netekim haksız olduğu ve salahiyeti dahilinde bulunmadığı halde birkaç dükkânı yıktırabilmiş ve bu suretle vakfa zarar ihdas edilmesine sebep olmuştur.

Bu sene de yeni inşa edilmekte olan dört adet

1956. Çelebi Sultan Mehmet Camii (Büyük Cami)

dükkânın yıkılması için efkâr-ı ûmumiyyeyi tahrik etmiş, müftüyü de alet ittihâz ederek müştereken yaygara koparılmasına sebep olmuştur. Bu aralıkta Rum efkârıyla belediyeyi memnûn edebilmek için meb'ûs doktor Tiris de işe müdahale ederek haksız ve mantıksız bir iddia uğruna vilâyeti hatta baş vekâleti taciz etmekten çekinmemiştir. Bu iş üzerinde bu derece gürültü koparılmasına yegâne sebep de müftünün inat ve cehaleti yüzünden belediye

çorbacılar alet olarak kullanılabilmesi olmuştur. Halen yapılmakta olan dükkânlar vakfa senede yetmiş bin drahmi gibi hatırı sayılır bir vâridât getirecektir. Müftü efendinin bunların yıkılmasına çalışması, bu belediye çorbacılarla birlik olarak güyâ şehre bir meydanlık lazım olduğu iddiasını takviye zımında ta Mezâhib Nezâretine bile telgraf çekmek cür'etinde bulunması hem çok şâyân-ı teessüf, hem de Müslümanlıkla kabil-i te'lif değildir.

Dimetoka meselesi çok uzundur. Vakıf Heyetine karşı yapılmış olan haksız iddiaları cerh etmek ve heyetin de bazı ufak tefek kusurlarını saymak için gazetemizin hacmi müsait değildir. Edindiğimiz kanaati ancak kısa kısa fikir ve vakiâları zikir ederek efkâr-ı ûmumiyyeye arz idebiliyoruz.

Muhakkak olan işler şunlardır:

1. Vakıf Heyeti'nin sû-i istimali yoktur.
2. Vakıf Heyeti pek güzel çalışmış ve çalışmakta bulunmuş olup vakıf vâridâtını tezyid etmiştir.
3. Cemaât Heyeti Dimetoka'da pek mükemmel hatta Rumların bile nazar-ı gıpta ile baktıkları altı sınıflı bir mektep

yapabilmiştir.

4. Vakıf Heyeti Cami-î Kebiri tamir ettirecektir. Ve parası vardır.

5. Dimetoka Belediyesi, Dimetoka'da Türklerin azlığından istifade etmek isteyerek vakıfları imha etmeyi düşünmektedir. Bu aralıkta cemaâtın de yegâne kusuru kanun bilgisizliği dolayısıyla belediyenin hücûmlarına gereği gibi göğüs gerememiş bulunmasıdır.

Evros Vilâyeti Türkleri unutulmuş bir halde bulunuyorlar. Biz bile bir gazeteci gibi yalnız oralardan aldığımız mektuplara istinaden vaziyeti anlayabiliyoruz. Her ne olursa olsun, bu da bizim için yarım bir iş sayılır. Bu yaz içinde fırsat el verirse Evros Vilâyetinde kısa bir seyahat yaparak ora ahvalini, gazetemizde tahsis edeceğimiz iki sûtûn içinde olduğu gibi aks ettireceğiz.

Bu aralıkta şuraya bir nasihatçık sıkıştırmayı da faydadan hali bulmuyoruz. Bize mektup gönderen zevat partizanlığı ve garezi ortadan kaldırmalı. Daima ûmumi menfaâtı göz önünde tutarak doğru malûmat vermeye çalışmalıdırlar. İşe yalan karıştırıldığı zaman er geç hakikatin anlaşılacağı nazar-ı itibardan uzak tutulmamalıdır. Bunun neticesi de bu hareketi yapanlara karşı mahcubiyet doğurmaktır.

Bazıları kendi hasis menfaâtleri için gerek gazeteleri ve gerekse mevki'î sahibi zevâtı alet etmeğe çalışmakta, menafi-î milliye gibi mukaddes bir kelimenin arkasında onlara çalılık yazdırmaktadırlar. Avuç içi kadar dar olan Trakya'mızda her maksadın, her yalanın bir gün meydana çıkacağı muhakkaktır. Bu itibarla millet ümûriyle iştiğal etmeyi arzu edenlere veya bunu iş edinmiş olanlara gizli maksatlarla değil, ap-açık hareket etmelerini, hak ve hakikatten ayrılmamalarını tavsiye ederiz. Çünkü "gizli buğazayân, âşikâre buzağılar.

Osmanlıca'dan aktaran:

Selahattin KESİT

Gümölcine - Komotini

Ahmet Bekir Molla'yı kaybettik

Mehrikoz bölgesi Ürpek köyü eski imamı Ahmet Bekir Molla 95 yaşında hayatını kaybetti. Cenazesi 20 Haziran 2026 Cumartesi günü Ürpek köyünde defnedildi. Merhuma Allah'tan rahmet, ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Bekir hoca adeta ayaklı bir tarihti. İlerlemiş yaşına rağmen her şeyi hatırlıyordu. Kendisiyle 9.03.2024 tarihinde kısa bir röportaj yapmış ve yayımlamıştık. Bekir hocanın hatırasına kısa röportajı tekrar yayımlıyoruz.

Ahmet Bekir Molla, 1931 yılında Rodop ilinin Ürpek köyünde doğdu ve halen yaşamını bu köyde sürdürüyor.

Bekir Ahmet, adeta ayaklı bir tarih. 93 yaşına rağmen her şeyi hatırlıyor ve derinlemesine anlatmaya özen gösteriyor. Kendine has hoş tavrıyla dinlemek istemeyeni de adeta kendine bağlıyor ve dinletiyor.

Ahmet Bekir, kardeşi vefat edince 1981 yılından itibaren köyün imamlık görevini üstlenmiş. Ayrıca aynı köyde 27 yıl da öğretmenlik yapmış.

Bekir Ahmet, "İlk öğretmenliğe başladığım günlerde çok gururluydum. Ancak bir şey bilmediğimi anladığımdan tekrar iki yıl Çelebiköy'de okumaya gittim." Görüşlerine yer vermekte ve yine olayları derinlemesine anlatmaya başladığında, "**Bekir hoca fazla derinlere girmeyelim**" dediğimizde, "**Gireceğiz, gireceğiz**" deyip anlatmaya devam ediyordu. Onu durdurmak mümkün değildi.

"O yıllarda Müfettiş Minaidis vardı. Minaidis,

İstanbul'un İstiklal Caddesi'nde yaşamıştı. Arapçası ve Türkçesi o kadar güzeldi ki ayrılmazdı. Onun seviyesinde o yıllarda adam yoktu. Ölünceye kadar hep Valiliğe gitti. Gidemediği zaman evinden arabayla alıp getirirlerdi." Cümlelerine kuran Bekir Ahmet Minaidis'i çok iyi tanıdığını söylüyor ve yine derinlemesine anlatmaya başladığında "**Bekir hoca fazla derinlere girmeyelim**" dediğimizde, "**Gireceğiz, gireceğiz**" deyip anlatmaya devam ediyordu.

"Köyün adı Ürpek, çok konuşan anlamındadır. İkinci defa kurulmuş ve burada tutunamamışlar. Mezarlıkları hala duruyor. Köye Mehrikoz bölgesinden Kabaaliler, Boduklar, Karamehmetler gibi aileler gelip yerleşmiş.

Bekir dede Edirne'yi bitirmiş ve köyde hem hocalık hem de öğretmenlik yapmıştır. Böylece mescit de inşa edilmiştir. Türkiye zamanında köye çok yakışıklı Mustafa adında biri mescide yerleşmiş ve burasını terk etmek istememiştir." Konusuna da değinen Bekir Ahmet, "**Bekir hoca fazla derinlere girmeyelim**" "**Gireceğiz, gireceğiz**" deyip, anlatmaya devam ediyordu...

Çınar Camii Davası kararı açıklandı

İskeçe'deki Çınar Camii'nde 11 Ekim 2024 tarihinde cuma namazı sırasında meydana gelen olaylarla ilgili davanın kararı açıklandı.

Daha önce ertelenen ve 18 Haziran 2026 günü görüşülen dava yaklaşık 13 saat sürdü. Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği eski başkanı Hüseyin Baltacı, İskeçe Türk Birliği Eski Başkanı Ozan Ahmetoğlu, DEB Partisi Bşk. Yrd. Bahri Belço ve Çınar Camii Mütevelli Heyeti Başkanı Murta Köse hakkında 17'şer ay hapis cezası verdi.

Davayı; seçilmiş müftüler, milletvekilleri, belediye başkanları ve soydaşlar izledi. Ayrıca Türkiye'den baro başkanları da duruşmada yer aldı.

Gerekçeli karar ise önümüzdeki günlerde açıklanacak.

Çınar Camii davasında yargılananlardan ortak açıklama

İskeçe Çınar Camii davasında yargılanan azınlık mensupları ortak açıklama yaptı. Açıklamada mücadelenin hukuki yollardan

sürdürüleceği belirtildi.

Ortak açıklamanın tamamı ise şöyle:

ORTAK AÇIKLAMA

İskeçe Çınar Camii'nde 11 Ekim 2024 tarihinde yaşanan olaylarla ilgili olarak yargılandığımız davanın 18 Haziran 2026 tarihinde görülen duruşmasında mahkeme tarafından her birimiz hakkında para cezasına çevrilen 17 ay hapis cezası verilmiştir. Öncelikle dava sürecinin başından bu yana bizleri yalnız bırakmayan, desteklerini ve dayanışmalarını her fırsatta ortaya koyan tüm soydaşlarımıza, dostlarımıza, Batı Trakya Türk Azınlığı Danışma Kuruluna ve üyelerine, azınlığımızın kurum ve kuruluşlarına, siyasetçilerimize, yerel yöneticilerimize, basın mensuplarına, savunma avukatlarımıza ve bizlerle dayanışma içerisinde olan herkese en içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Hüseyin Baltacı, Bahri Belço, Murat Köse ve Ozan Ahmetoğlu.

Bu süreç boyunca ortaya konulan birlik ve beraberlik, meselenin yalnızca dört kişinin yargılanmasından ibaret olmadığını, Batı Trakya Türk Azınlığının dini özgürlükleri, kurumlarına sahip çıkma iradesi ve demokratik haklarıyla doğrudan ilgili olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Dava boyunca ifade ettiğimiz gibi, İskeçe Çınar Camii'nde yaşananlar münferit bir olay olarak değerlendirilemez. Bu olay, Batı Trakya Türk Azınlığının kırk yılı aşkın süredir çözüme kavuşturulamayan müftülük meselesi nedeniyle biriken rahatsızlığının ve toplumumuzun iradesine duyduğu sahiplenmenin bir yansımasıdır.

Olay günü hiçbir şekilde hakaret, şiddet veya zor kullanma eyleminde bulunmadığımızı, tepkimizi demokratik ve barışçıl yöntemlerle ortaya koyduğumuzu mahkeme sürecinin her aşamasında dile getirdik. Buna rağmen verilen mahkûmiyet kararını üzüntüyle karşılıyoruz. Bizler, sergilediğimiz duruş ve ortaya koyduğumuz tavırla Batı Trakya Türk Azınlığının vicdanında karşılık bulan bir iradeyi yansıttığımızı inanıyoruz. Bu inancımızı bugün

de kararlılıkla koruyoruz.

Bununla birlikte, hukuka ve adalete olan inancımızı koruyoruz. Verilen karara karşı yasal haklarımızı kullanacak, dosyayı bir üst mahkemeye taşıyacak ve haklılığımıza olan inançla mücadelemizi hukuk çerçevesinde sürdürmeye devam edeceğiz.

Temennimiz, bu davanın yalnızca bir yargılama süreci olarak görülmemesi, aynı zamanda Batı Trakya Türk Azınlığının uzun yıllardır çözüm bekleyen müftülük meselesinin yeniden ve samimi bir şekilde ele alınmasına vesile olmasıdır. Kalıcı çözümün, toplumumuzun iradesine, dini özgürlüklere ve demokratik değerlere saygı temelinde mümkün olduğuna inanıyoruz.

Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sağduyulu, sorumlu ve demokratik bir anlayışla hareket etmeye devam edeceğiz. Haklılığımıza olan inancımız tamdır. Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Hüseyin BALTACI

Ozan AHMETOĞLU

Bahri BELÇO

Murat KÖSE

Batı Trakya Köyler Ansiklopedisi

Kaşıkcılar, Κατσικα (Kaçika), Rodop ilinde bir köy.

Yunanistan'ın Doğu Makedonya – Trakya Eyaletinin Rodop ilinde, Sünnetçiköy'ün yaklaşık 8 km. kuzeyinde yer alan terk edilmiş bir köydür. 1924'te Yassıköy Nahiyesine bağlanmıştır. 1951'de Arabacıköy Nahiyesine dahil edilmiş ve 2001'de köy olma özelliğini kaybetmiştir.

Kaşıkcılar, Anadolu'da bir cemaat adı. Teke Türkmenleri, Karaisalı, Kaşıkcılar Yörükleri taifelerinin Yıva ve Avşar boylarına mensupturlar. 1476-1478 yıllarında Aydın Sancağı ve Saruhan Sancağının Akhisar kazasında yaşadıkları tespit edilmiştir.

Garbi Trakya Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti tarafından 1922 yılında Fransızca yayınlanan "Les Statistiques De La Population En Thrace - Occidentale" adlı broşürde köyün nüfusunun tamamen Türk ve 82 kişiden ibaret olduğu belirtilmiştir

Her on yılda bir yapılan sayımlarda köyün nüfusu şöyle kaydedilmiştir: 1928-97, 1940-97, 1951-116, 1961-92, 1971-, 1981-11, 1991-1.

Arabacıköy'ün eski yerleşim yerine "Kıran"

denilen bulaşıcı bir hastalık gelmesi sonucu köy halkı dağlara çıkmış ve Kaşıkcılar'ın bulunduğu bölgeye de yerleşenler olmuştur. Dağlık yerde ekilecek tarla olmadığından halk geçimini ağaçtan kaşık yaparak sağlamaya

19.08.2017. Terk edilmiş Kaşıkcılar köyünün genel görüntüsü.

çalışmıştır. Köyün adı da bu kaşık yapımından kalmış ve Kaşıkcılar'a dönüşmüştür. Kırandan sonra halk tekrar eski Arabacıköy'ün yakınına inmiş ve bir kısmı da köyde yaşamaya devam etmiştir.

Köy camisinin yapım tarihi bilinmemektedir. Üç mezarlığı vardır ki köyün eskiden 300 kişi kadar olduğu da köylüler tarafından anlatılmaktadır.

Köyde; Topaoğulları, Muhammedağalar, (Meralar onlarınmış), Kocahüseynler,

Cambazoğulları, İbişoğulları (Köy bu soydan çoğlamış), gibi lakapta insanlar yaşamıştır.

Köyün etrafında; Anızburnu, Kapanlıdere, Kocadere, Meşeliktarla, İnekaşburnu, gibi dağ ve yer isimleri yer almaktadır.

Köy halkı daha çok Arabacıköy ve Türkiye'ye göç etmiştir. Köyde 1984 yılına kadar insan yaşamıştır.

İlk eğitim cami odasında başlamıştır. Daha sonra 1962'de yeni bir okul yaptırılmıştır. Ancak okul çocuk yetersizliğinden 1975 yılında kapanmıştır. Okuldaki öğrenci sayısı 30 çocuğa kadar yükselmiştir.

Kaşıkçılar köyünden Tasimoğlu Şakir ve İbişoğlu, Çanakkale'de şehit düşmüşler, Hasancık ise, gazi olarak dönmüştür. 1946-49 yıllarındaki Yunan İç Savaşı'nda köyden bir kişi kaybolmuştur.

Karaçukur, Sulucadere, Karacalar, Yongalı Kedik, Han Mahalle gibi terk edilmiş yerleşim yerlerinin yanısıra, türbe gibi düzenlenmiş sembolik Gelin Mezarı köy yakınında yer almaktadır.

Gelin Mezarı'nın hikayesi ise şöyle anlatılmaktadır: Sulucadere'den bir kız Kaşıkçılar'dan bir gence nişanlanır. Ancak, Karaçukur'da kızın başka bir yavuklusu daha vardır. Kız, Kaşıkçılar'a gelin gitmekte pek istekli değildir. Anne- baba hatırı için bu evliliğe evet der. Gelin alayı tam şimdiki türbenin olduğu yere geldiğinde, bir kasırga kopar, her taraf toz duman olur, gelin kaybolur. Tekkenin olduğu yerdeki düz bir

taşın üzerinde üç kan damlası bulunur. Halk gelinin evliya olup uçtuğuna kanaat getirir. Sulucadere'den bir kadın burasını rüyasında görür ve buraya sembolik bir tekke yaptırır. Tekkenin üzeri düz taş ile üstü örtülüyken, Almanya'da çalışan bir vatandaş tamir ettirir ve üzeri kiremitle kaplanır. Bu vakanın üzerinden yüzyıllar geçmesine

19.08.2017. Gelin Mezarı

rağmen Sünnetçiköy, Arabacıköy v.d. etraf köyler burasını unutmamakta ve mahya düzenlenmektedirler. Yaz aylarında kurbanlar

19.08.2017. Gelin Mezarı içindeki sembolik sanduka.

kesilerek düzenlenen mahyada mevlit okunmakta, dualar yapılmakta ve binlerce insan ağırılanmaktadır.

Nostalji

20 YIL ÖNCE RODOP RÜZGARI GAZETESİ

Yıl: 7, Sayı: 194, 30 Mayıs 2006, Fiyatı: 0,73 Euro.

RODOP Rüzgârı

HAFTALIK SİYASİ VE KÜLTÜREL GAZETE

Kuruluş Tarihi: 12 Kasım 1999
YIL: 7 SAYI: 194
30 - MAYIS 2006
FIYATI: 0,73 EURO

Halem hastalarından değil, kalemi hasta olanlardan korkunuz.

Saççı'da düzenlenen 1. Güzel Kur'an-ı Kerim okuma yarışmasında

Duygular maneviyata aktı

1. Kur'an-ı Kerim okuma yarışması Saççı Hamidiye Camii'nde yapıldı. Yarışma sonucunda Değirmendere köyünden Halil Salih birinci oldu. Birinci öğrenciyse bir adet bilgisayar hediye edildi. Yarışmanın ikincisi önümüzdeki yıl Değirmendere köyünde yapılacak.

Batı Trakya Camileri Din Görevlileri Derneği ve Rodop Rüzgârı Gazetesi'nin ortaklaşa düzenledikleri 1. Güzel Kur'an-ı Kerim Okuma Yarışması 29 Mayıs 2006 tarihinde Saççı Hamidiye Camii'nde

(Devamı sayfa 4'te)

Yarışmada dereceye giren öğrenciler hediyeleriyle gösterilmektedir.

Çanakale'ye ilgi sürüyor

Batı Trakya Tarihlerinin Çanakale Yarınlarında'nda yer alan şahıslara olan ilgi her geçen gün artarak devam ediyor. 27 Mayıs 2006 Cumartesi günü de Batı

Çanakale prezime katılan öğrenciler ve öğretmenler

Trakya'nın her öğrencisi bir grup buluşma düzenledi. Rodop Rüzgârı Gazetesi ile Batı Trakya Camileri Din Görevlileri Derneği'nin birliktedir. Güzel Kur'an-ı Kerim Okuma Yarışması'na katılan öğrenciler ve öğretmenler Çanakale'ye gittiler. (Devamı sayfa 4'te)

B. Derbent köyünde 35 yıl sonra gelen hatim töreni

B. Derbent (M. Derbi) köyünde 35 yıl aradan sonra 35 çocuk hatim etti. Hatim töreni delayısıyla oku bahçesinde ve köyün camisinde şerh ve dualar okundu.

(Devamı sayfa 5'te)

Hatim törenine katılan çocuklarla beraber

Esnaflar ve işadamları yeni yöneticilerini seçiyor

Rodop Sanayi ve Ticaret Odası ile Esnaf ve Sanatkarlar Odası üyeleri sandık başına geçmeye hazırlanıyor. Sanayi ve Ticaret Odası'nda yapılacak olan seçimlere 5 Haziran 2006 Pazartesi günü tek bir saate halinde imzalandı. Nikolaos Angelidis'in oluşturduğu 'Kalkınma Kuvvetleri' Rodop adlı istisna toplam 22 aday bulunmaktadır. Liste ile Ticaret bölümünde İbrahim Halil Hasan, Mustafa Hakkı Mehmet, Ali Hüfuz Ali ve Ahmet Bağdatlı görülmektedir. Seçimler sırasında en çok 30 adet zayıf kullanılmaktadır. Kendisiyle görüşülen İbrahim Halil Hasan seçimlerinde 9 Haziran 2006 Pazartesi günü saat 7:00-18:00 arası oylama kullanılmaktadır. Oylar yerel seçim bulunan olduğu alanlarda olan Sanayi ve Ticaret Odası'nda kullanılmaktadır. Geçerli yöneltim olduğu gibi gündüz dört saatlik mensubu bu seçimlerde yarışacak. Amacımız bu seçimleri katılmı artırmak ve özyeterimli odanın sunmuş olduğu imkan ve bilgilerden yararlanmaktır. Aynı zamanda da zaman zaman iş olan AE programlarına katılmı takip etmektedir. Uzun vadeli amacımız ise işadamlarının var olan sorunlarına çözümler bulmak ve işletmeleri daha da ilerletmeye çalışmaktır.

Adaylar

Kalkınma Kuvvetleri Rodop Listesi adayları

1- İbrahim Halil Hasan	15- Petros
2- Mustafa Hakkı Mehmet	16- Lianos
3- Ali Hüfuz Ali	17- Andriyas
4- Ahmet Bağdatlı	18- Nicos
5- Georgios Vasilis	19- Nikolaos
6- Simeon Dakinadis	20- Papakonstantinou
7- Aleks İcanrou	21- İyoni Peppas
8- Dimtris Karayannis	22- Stividiou
9- Pashalis Katiou	23- Petridis
10- İnni Kalpidou	24- Hrisia Teka
11- Takvor Kuyumyan	25- Antinidis
12- Georgios Kinds	26- Frantzis
13- Konstantinos Kostarelis	27- Despina
14- Leonidas Lantourakis	28- Ilietzmanou

(Devamı sayfa 6'da)

Azınlık Yazarlar Derneği Kuruluyor!

Batı Trakya'da Türk Azınlığı'nda yaşayan gazetecilerden, köşe yazarlarından ve kitap yayıncılarından oluşan Batı Trakya Azınlık Yazarlar Derneği, adı altında bir araya gelmeye başlamıştır. Kurucu üyeler 26 Mayıs 2006 tarihinde Gümüşine Türk Gençler Birliği'nde yapılan toplantıda geçici yönetim kuruluna belirlenmiştir. Yeni derneğin yönetimi, denetim ve disiplin kurulları aşağıdaki kişilerden oluşmaktadır:

Yönetim Kurulu

- 1- İbrahim Babas, Başkan
- 2- Feyzullah Hakkı Kalya, Asbaşkan
- 3- Sezer Rıza, Ü. Sekreter
- 4- Özcan Akdoğan, Kasiyer
- 5- Ahmet Düzgüç, Üye
- 6- Dilek Aysel Özmen, Üye
- 7- Servet Yılmaz, Üye

Denetim Kurulu

- 1- Petros Ahmet (Kalemlisi)
- 2- Özcan Mustafa
- 3- İbrahim Babas

Disiplin Kurulu

- 1- Özcan Mustafa
- 2- Çengiz Ömer
- 3- Şenol Altın

İbrahim Halil Hasan

Mustafa Hakkı Mehmet

Ali Hüfuz Ali

Ahmet Bağdatlı